[2020] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 974

ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ (ਡੀ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

v.

ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2020 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2732)

ਜੁਲਾਈ 13, 2020

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950 – ਭਾਗ-1 ਦਾ ਅਧਿਆਇ ਤੀਜਾ, ਧਾਰਾ 18 ਤੋਂ 23 - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ –

ਕਲਾ 363 ਅਤੇ 366 (22) – ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ - ਸ਼ੇਬੈਤਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ - ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ

ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਸਕਰਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰ ਸੰਸਕਰਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ - ਸਾਲ 1686 ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਰਾਜਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ - ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 27.05.1949 ਅਤੇ 29.05.1949 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ - ਕਲਾ। V ()

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ - ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਪ੍ਰੀਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਤੋਂ 23 ਸਮੇਤ ਇਸ ਦੇ ਭਾਗ-1 ਦਾ ਅਧਿਆਇ ਤੀਜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ - ਫਿਰ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 363 ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਖੋਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ -

19.07.1991, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ' ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਜੋ ਕੋ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ

ਅ

ਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ) ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾਂ ਲਈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ - ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਛੋਟਾ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਭਰਾ 19.07.1991 ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ' ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

ਸੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲੈਣ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ - ਦੁਖੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ -
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੋੜ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਈ. ਵੰਡ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੰਦਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕਤਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮੂਲ ਸੰਸਥਾਪਕ - ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ - ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ੇਬੈਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਲਾਈਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਮੂਲ ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ

(26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਸੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਰਹਿਣਗੀਆਂ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੱਦੀ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ,

1971 ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਲਈ,

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਭਾਗ-1 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950 – ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ - ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ - ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ:) ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ

ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ; () ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ

ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ; () ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ; (ਡੀ) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ; ਅਤੇ (ਈ) ਮੰਦਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਥੰਤਰੀ - ਆਯੋਜਕ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਵਜੋਂ
ਕਮੇਟੀ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ,
ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ : 'ਸ਼ੇਬੈਤ' - ਅਰਥ - ਸ਼ੇਬੈਤ ਸ਼ਬਦ "ਸੇਵਾ" ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸ਼ੇਬੈਤ,

ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ "ਸੇਵਾ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਦੇਵਤਾ।

ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਹੋਲਡ: 1. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ।
ਮਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
1949.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ
ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950 (ਟੀਸੀ ਐਕਟ) ਦੀਆਂ
ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ।

ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। [ਪੈਰਾ 50] [1078--]

] ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਜਦੋਂ
ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਰ ਸੰਸਕਰਣ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਲ 1686 ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 54] [1080-
ਜੀ-ਐਚ; 1081-]

2.2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਰਾਮੀਟਰ ' ਤੇ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵੇਰਵੇ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕੁਝ ਰਵਾਇਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ, "

ਥ੍ਰਿੱਪਤੀ ਦਾਨਮ" ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ, ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਾਂ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 60] [1085--; 1086--]

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵੰਡ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ
ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟ
ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ, ਇਸਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਬੁਲਾਰਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਿੱਤਰ ਹੈ; ਅਸਥਾਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 73] [1110--; 1111--]

ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1686 ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ
ਮੰਦਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਬਾਅਦ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਲੜੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਟੁੱਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। [ਪੈਰਾ 73] [1111-]

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਜਦੋਂ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੈਬੈਤ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ ਲੱਭੇ ਗਏ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ੈਬੈਟਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਲਾਈਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਮੰਦਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਤ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ੍ਰੀ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 74] [1111--]

] ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਮਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
1949

ਆਰਟੀਕਲ V ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ "ਹੁਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ"
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੰਦਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ,
ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ
ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 77] [1114--]

ਫਿਰ "ਦ
ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ
ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਆਰਟੀਕਲ ਸੀ।
"ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਜਾਂ "ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਵਜੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਬਾਕੀ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਡੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਕੋਚੀਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ
ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਰੋਹ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਉਣ 'ਤੇ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਰਜਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੱਭਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀ।
ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਡੀਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ - ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੈਬੈਤ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ.

ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਦਾਨ ਵੀ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ
ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਰਿਵਾਰ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਸੀ' ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਦਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੁਣ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪੇਪਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੁਖੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋਵੇ
ਰਾਜ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ

ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ

ਸ

ਮਰੱਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਜਾਂ ਦਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 79] [1115--; 1116--; 1119--]

ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ
ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਕੇਵਲ ਹਵਾਲੇ ਰਾਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਸਥਿਤੀ[ਸੋਧੋ] [79 ਤੱਕ] [1119-]

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੇਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੰਦਰ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਂਡਰਾਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਚੁੱਕਾ ਸੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ", ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹੀ
ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 81] [1121--]

] ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 291 ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪ੍ਰੀਵੀ ਪਰਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਜਾਂ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਲਈ ਰਕਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਕੱਤਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 362
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ,
ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਰੰਟੀ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਉਚਿਤ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ,
ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ।

ਆਰਟੀਕਲ 366 (22) ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਨਾ। ਲੇਖ

363, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, "ਕੁਝ ਸੰਧੀਆਂ, ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 82] [1121--; 1122-]

ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ ਆਰਟੀਕਲ V ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ" ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ 6 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,
"ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ" ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਕਿਹਾ
ਅਧਿਆਇ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੇਂ ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ।
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 83] [1122--]

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ
ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ
ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ

ਟੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੇਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 86] [1130--]

ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਗਰੰਟੀਆਂ
ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ;) ਕਿ ਕੁਝ ਰਕਮ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ
ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਰਾਹੀਂ; () ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ;) ਗੱਦੀ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ v) ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ,
ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ,
ਉਪਲਬਧ ਰਹਿਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 91] [1137--]

ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਤੱਤ () ਅਤੇ (v) ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ। ਤੱਤ () ਅਤੇ () ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,
ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਪਲਬਧ ਰਹਿਣਗੀਆਂ
ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਧਾਰਣ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੱਦੀ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਰਸਮੀ ਹਥਿਆਰ, ਜਾਂ ਸਰਪੇਚ, ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਗਹਿਣੇ, ਜੋ
ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਉਲਟ
ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 92] [1137--]

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਆਰਟੀਕਲ V, V, V ਅਤੇ V ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਚਾਰ ਭਰੋਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵੀ
ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੀਂ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਰਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ

ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਵੀ ਸੀ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ
ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਦ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ
ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 93] [1137-; 1138--]

ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ, ਸ਼੍ਰੀ
ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰਹੀਆਂ। [ਪੈਰਾ 94] [1138--]

] <u>ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਸਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ</u>
<u>ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ</u>

ਤੁਰੰਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੇਬੈਤਸ਼ਿਪ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਆਮ ਘਟਨਾ ਜੁੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਵਰਾਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਸਟਮ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 366 (22) ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਭਾਰਤ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਪਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਚਿਤ ਹਿੱਤ ◌ਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। [ਪੈਰਾ 105] [1142-; 1143--]

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ; ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ; ਕਿ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ

ਟੀ

ਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। [ਪੈਰਾ 107] [1147--]

ਟੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ:-

ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ।

"ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ"
ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਇਹ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ।

ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"ਟਰੱਸਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੇਗਾ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 18 (2) ਤੁਹਿਤ
"ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ".

ਸਾਰੇ ਨੀਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ, ਟਰੱਸਟੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 113] [1156--]

ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਸੁਝਾਅ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਬਣਤਰ (ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟ) ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਨੇਜਰਸ਼ਿਪ ਜਾਂ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੀਸੀ ਐਕਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹਨ। ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿਆਪਕ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਖ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਟਰੱਸਟੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀਸੀਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਵਜੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਲਈ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ

ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਵਜੋਂ ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਦਰਜਾ, ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਤਰੀਕਾ। [ਪੈਰਾ 114] [1156--; 1157--]
ਰੇਵਥਿਨਲ ਬਾਲਗੋਪਾਲ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾਸ ਬਾਲਾ ਰਾਮ ਵਰਮਾ (ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕੇ) ਅਤੇ ਹੋਰ
(1993) 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਸੀ 233 : [1991] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 30; ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ
ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀਂਦਰ ਤੀਰਥ

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮੱਠ ਦੇ ਸਵਾਮੀਅਰ [1954] ਐਸਸੀਆਰ 1005;
ਮਹੰਤ ਸੁਰੇਸ਼ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਰਾਮ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਮੰਦਰ ਕੇਸ) (2020) 1 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਰਾਹੀਂ ਐਮ ਸਿੱਦੀਕ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਪ੍ਰਵੀਰ ਚੰਦਰ ਭੰਜ ਦੇਵ ਕਾਕਤੀਆ
v. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [1961] 2 501;
ਰਾਣੀ ਰਤਨ ਪ੍ਰੋਵਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
[1964] 6 ਐਸਸੀਆਰ 301- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ.

ਮਹੰਤ ਸੀਤਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 606; ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਦਰਸ਼ਨ ਰਾਜੇਂਦਰ ਰਾਮ ਡੋਸ ਬਨਾਮ ਦੇਵੇਂਦਰ ਡੋਸ (1973) 1 ਐਸਸੀਸੀ 14: [1973] 2
911; ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਚਰਨ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਬਨਾਮ ਸੱਤਿਆ ਚਰਨ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ (1979) 3 ਐਸਸੀਸੀ 409: [1979] 3 ਐਸਸੀਆਰ 431;
ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਮਲਿਕ [1951] ਐਸਸੀਆਰ 1125; ਕੱਚੀ ਲਾਲ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਆਸ਼ਰਮ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਅੰਨ ਖੇਤਰ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਰਿਦੁਆਰ (2017) 16 ਐਸਸੀਸੀ 418: [2017] 9 ਐਸਸੀਆਰ 766 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
[1959] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 8; ਅਲਵਰ ਦੇ ਸਵਾਈ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਨਾਮ ਅਲਵਰ

ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1979) 1 ਐਸਸੀਸੀ 512 : [1979] 2 ਐਸਸੀਆਰ 62 –
ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਾਧਵਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ
(1971) 1 ਐਸਸੀਸੀ 85 : [1971] 3 ਐਸਸੀਆਰ 9; ਰਘੁਨਾਥਰਾਓ
ਗਣਪਤਰਾਓ ਬਨਾਮ ਗਣਪਤਰਾਓ ਵੀ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1994) 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਸੀ 191:
[1993] 1 480; ਰੇਨੁਸਾਗਰ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ
ਜਨਰਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 679:
[1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 432; ਬਾਲਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮਹਾਸ਼ੰਕਰ ਭੱਟਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੈਰਿਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ
(1995) 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਸੀ 485: [1994] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ
687; ਤਿਲਕਯਾਤ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਵਿੰਦਲਾਲ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [1964] 1 ਐਸਸੀਆਰ 561; ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿੰਡਲੇਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇਟਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬੰਬਈ (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 541: [1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ
565; ਦੇਸ਼ ਬੰਧੂ ਗੁਪਤਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (1979) 4
ਐਸਸੀਸੀ 565:
[1979] 3 ਐਸਸੀਆਰ 373 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਗੋਸਾਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਧਰੀ ਜੀ ਬਨਾਮ ਰੁਮਾਨਲਜੀ ਗੋਸਾਮੀ 16 ਐਮ.ਆਈ.ਏ. 137 : (1889) ਆਈ.ਆਰ. 16 ਆਈ.ਏ. 137;
ਗਣੇਸ਼ ਵੀ ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ (1935-36) 63 ਈ. 448; ਭਾਭਾ ਤਾਰਿਨੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾ ਲਤਾ ਦੇਵੀ ਏਅਰ 1943
ਪੀਸੀ 89 : (1943)
ਆਈਐਲਆਰ 2 ਪੀਕੇ 137; ਵਿਦਿਆ ਵਰੁਥੀ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਗਲ ਬਨਾਮ
ਬਾਲੂਸਮੀ ਅਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। 1922 123 –
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਨੋਹਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਭੂਪੇਂਦਰ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1993) 60 ਕੈਲ. 452 - ਹਵਾਲਾ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

"ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ" ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਅਸ਼ਵਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਗੌਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੇਈ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"1758 ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ"
ਡਾ. ਏ. ਜੀ. ਮੈਨਨ ਦੁਆਰਾ - ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.
"ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ" ਸੰਪਾਦਿਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਯੋਗ । ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰਗਡਕਰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ -
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪੇਪਰ ਜੁਲਾਈ 1948 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਰਚ 1950 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1971] 3 9	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 16
[1991] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 30	**ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ**	**ਪੈਰਾ 22 (ਏ)**
[1993] 1 SCR 480	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 22 (ਬੀ)**
[1985] 1 SCR 432	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 42**
[1979] 3 SCR 431	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 43**
[1951] ਐਸਸੀਆਰ 1125	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 43**
[1959] ਸੁਪ 2 ਐਸਸੀਆਰ 8	**ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 45**
[1994] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 687	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 45**
[1954] ਐਸਸੀਆਰ 1005	**ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ**	**ਪੈਰਾ 65**
[1973] 2 SCR 911	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 67**
(2020) 1 ਐਸਸੀਸੀ 1	**ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ**	**ਪੈਰਾ 69**
[1964] 1 SCR 561	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 70**
[1961] 2 SCR 501	**ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ**	**ਪੈਰਾ 98**
[1964] 6 SCR 501	**ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ**	**ਪੈਰਾ 98**

ਸਿਵਲ ਐਪਲ/ਮੂਲ/ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

: 2020 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2732

2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 36487 ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 31.01.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2020 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2733, 2011 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 518 ਅਤੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 12361 ਵਿੱਚ 2019 ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 493

2011.

ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ ਦਾਤਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭਾਟੀ, ਏ.
ਪੀ.ਐਨ. ਰਵਿੰਦਰਨ, ਸਰ ਏ.ਡੀ.ਵੀ.ਐਸ., ਕੁਰੀਆਕੋਸ ਵਰਗੀਜ਼, ਵੀ. ਸ਼ਿਆਮੋਹਨ, ਗੌਰਵ ਰਾਏ, ਉਦੈ ਰਾਠੌਰ, ਸੂਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਐਮ.ਐਸ.ਸੁਰੇਖਾ ਰਮਨ, ਐਮ.ਐਸ.ਵਿਦੁਸ਼ੀ, ਅਖਿਲ ਅਬਰਾਹਿਮ ਰਾਏ, ਸਾਹਿਲ ਸਿੰਘ, ਮੈਸਰਜ਼ ਕੇ.ਐਲ. ਜੌਹਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਜੇ. ਸਾਈ ਦੀਪਕ, ਸੁਵਿਦੱਤ ਐਮ.ਐਸ., ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਮ. ਐਸ. ਸ਼ਕਤੀਕੀ।
ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਤਾ ਪਾਂਡੇ, ਯੋਗੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਿਸ਼ਨੂੰ ਐਮਐਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪੀ.ਬੀ. ਸੁਰੇਸ਼, ਕਾਰਤਿਕ
ਜੈਸ਼ੰਕਰ, ਵਿਕਰਾਂਤ ਯਾਦਵ, ਰਜਤ ਨਾਇਰ, ਬੀਕੇ ਸਤੀਜਾ, ਰਾਜ ਬਹਾਦਰ, ਵੀ.ਕੇ.
ਸਿਧਾਰਥਨ, ਕਰੀ ਵੈਂਕਟ ਰੈੱਡੀ, ਐਮਐਸ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਪੀਐਸ ਸੁਧੀਰ, ਰਿਸ਼ੀ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਐਮਐਸ ਐਨ ਮੈਥਿਊ, ਭਰਤ ਸੂਦ, ਐਮਐਸ ਸ਼ਰੂਤੀ ਜੋਸ, ਐਨਪੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਪਨੀਕਰ, ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਯਾਦਵ, ਨਿਸ਼ਾਦ ਐਲਐਸ, ਐਮਐਸ ਅੰਜੂ ਕੇ ਵਰਕੀ, ਐਮਐਸ ਮੰਜੂ ਜੇਤਲੀ, ਐਮਕੇਐਸ ਮੈਨਨ, ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਮੈਨਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ

ਸ਼

ਰਮਾ, ਕੇ. ਆਰ. ਸ਼ਸ਼ੀਪ੍ਰਭੂ, ਨਿਸ਼ੇ ਰਾਜਨ ਸ਼ੋਂਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੂ ਕੇ ਜੋਏ, ਅਲੀਮ ਅਨਵਰ, ਰੀਗਨ ਐਸ. ਬੇਲ, ਐਮ.ਐਸ. ਊਸ਼ਾ ਨੰਦਿਨੀ ਵੀ., ਬੀਜੂ ਪੀ. ਰਮਨ, ਐਮ. ਐਸ. ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ, ਰਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਹਿਰੋਤਰਾ, ਐਮ.ਐਸ. ਦੀਪਤੀ ਆਰ. ਮਹਿਰੋਤਰਾ, ਅੰਕਿਤ ਅਗਰਵਾਲ, ਵੈਂਕਿਤਾ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਟੀ.ਆਰ., ਰਾਹਤ ਬਾਂਸਲ, ਵਰੁਣ ਮੁਦਗਲ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ,
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ. ਗੀਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਤਾ ਰਾਣੀ, ਆਬਿਦ ਅਲੀ ਬੀਰਨ ਪੀ., ਸਰਥ ਐਸ. ਜਨਾਰਦਨ,

ਆਰ. ਸਤੀਸ਼, ਮੋਹਨ ਦਾਸ ਕੇ.ਕੇ., ਬੀ. ਰਾਜੇਸ਼, ਅਨੁਪਮ ਲਾਲ ਦਾਸ, ਬਾਲਾਜੀ
ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਸੁਮਿਤ ਅੱਤਰੀ, ਰੰਜਨ ਕੁਮਾਰ, ਐਮ ਪੀ ਦੇਵਨਾਥ, ਕੇ ਰਾਜੀਵ, ਗੌਤਮ ਨਾਰਾਇਣ, ਐਮਪੀ ਵਿਨੋਦ, ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਰਮੇਸ਼ ਬਾਬੂ ਐਮਆਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

ਡਾ. ਐਮ. ਵੇਲਾਯੁਧਨ ਨਾਇਰ, ਪਾਰਟੀ-ਇਨ-ਪਰਸਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ.

2011 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 11295 ਅਤੇ 2011 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 12361 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਥੀਰਾ ਥਿਰੁਨਲ ਬਲਰਾਮ ਵਰਮਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਨੇ ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ 19.07.1991 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਉਥਰਾਦਮ ਥਿਰੁਨਲ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
'ਮੰਦਰ' ਵਜੋਂ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 31.01.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2009 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 36487 ਅਤੇ 2010 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 4256 ਵਿੱਚ।
1 ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਏ) 2009 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 36487 ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਟੀਪੀ ਸੁੰਦਰਾ ਰਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਓ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।
ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਦੇਵਸਵੋਮ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ
ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ।

ਬੀ) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 2010 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 4256 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਿਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ
1950 ਦਾ ਐਕਟ 15, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ
ਐਕਟ, 1950 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦਾ ਅਧਿਆਇ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਟਡ ਦੇਵਸਵੋਮ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ 'ਅਣ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਦੇਵਸਵੋਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਜਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਸਨ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

… … …

7. ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਸਟ ਪੀ 1, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ,
ਪਾਂਡਾਰਵਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

ਸੁ

ਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਧਾਰਾ ੧੪੩ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

… … …

ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਥਿਤੀ ਆਦਿ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਸਟ ਪੀ 1 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੁਝ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ
ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਾਸਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਓ.ਐਸ. 625/2007
ਦੂਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਲੰਬਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੇ ਕੱਲਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 2007 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 625, 2009 ਦਾ 1618 ਅਤੇ 2009 ਦਾ 1831
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ[ਸੋਧੋ]

2007 ਦਾ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 625 ਤਿਰੂਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (2011 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 12361 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4) ਸਨ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ,
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ:-

"ਏ. ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ, ਗੁੰਡਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ
ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਛੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ
ਨਲੰਬਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਲਾਰਾ (ਤੁਹਿਖਾਨਾ) ਜੋ ਕਿ ਪਲੇਟ ਥੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਹੈ
ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਲਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲੇਖ ਲੈਓ ਜਾਂ ਲਓ
ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ
ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇ।

. ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 2 ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸੂਮਾਂ-ਸੁਾਰਣੀ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ, ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ.

… … …

ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ "" ਸ਼ਡਿਊਲ

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਿਲ੍ਹਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਠ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ੭.੦੪ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਵੰਚਿਯੂਰ ਪਿੰਡ, ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਤਾਲੁਕ,
ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। "" ਸ਼ਡਿਊਲ

ਅੰਦਰ ਨਲੰਬਲਮ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਪਾਸੇ ਕਲਾਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਚੰਦਨਮੰਡਪਮ।
ਨਲੰਬਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਦਨਮੰਡਪਮ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਕਲਾਰਾ ਨੰਬਰ 2।

ਨਲੰਬਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰ ਪੱਛਮੀ ਪਾਸੇ ਕਲਾਰਾ ਨੰਬਰ 3।

ਡੀ. ਨਲੰਬਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰੀ ਪਾਸੇ ਕਲਾਰਾ ਨੰਬਰ 4

ਈ. ਵਿਸ਼ਵਕਸੇਨਾਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰੀ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਲਾਰਾ ਨੰਬਰ 5.

ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬੀ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਲਾਰਾ ਨੰਬਰ 6 ਥੇਕੇਡੋਮ ਨਰਸਿਮ੍ਹਾਮੂਰਤੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਵੱਲ
ਮੰਦਰ।

2009 ਦਾ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1618 ਮੰਦਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"(ਏ) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ,
… … ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

() ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਜੋ
ਉਹ ਪਿਛਲੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;
ਅਥਾਰਟੀ।

() ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ
ਤੀਜਾ ਅਤੇ 4 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਟਿਕਟ ਕਾਊਂਟਰ ਵਿੱਚ ਕੰਪਿਊਟਰ ਆਪਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2009 ਦਾ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1831 ਮੁਨਸਿਫ, ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ "ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ" ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਂਪਲ ਸਟਾਫ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ" (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6, 2011 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 12361 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਏ. ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੰਬਰ 5/ਐਸ.ਪੀ.ਐਸ.ਟੀ./09 ਮਿਤੀ 10.06.2009 ਅਤੇ 14.07.2009 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ।
"ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜਾ ਅਹੁਦਾ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ
ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ, ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

. ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ 3 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੀ
ਦੋਸ਼ ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਤੀਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ 20.07.1991 ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ
"ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟੀਸੀ ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (22) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ 'ਸ਼ਾਸਕ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:-

() ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ।
ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

() ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਦੂਜੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 5 ਹਨ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾਰਾ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਰਸਮਾਂ, ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਪੂਜਾਵਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ
ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

() ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਲਾਰੇ ਖੋਲ੍ਹਣ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ।
ਜਨਤਾ, ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਲਈ ਮੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜੋ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ
ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਰੱਤੂ ਜਲੂਸ ਵਰਗੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ, ਜੋ ਤਿਉਹਾਰ ਵਿੱਚ "ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ" ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ।

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਰਾ (ਭੰਡਾਰਨ ਸਥਾਨ) ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਟੀਮ ਜਾਂ ਤਾਂ
ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਤਾਂ ਜੋ ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2010 ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਕਿੱਥੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਲ

ਉ

ਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ ਮੰਦਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:-

"4. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਪਏਗਾ।
ਮੰਦਰ। ਭਾਵੇਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਅਨੀਜ਼ਾਮ ਥਿਰੁਨਲ ਮਾਰਥੰਡਵਰਮਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਨਾਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। 200 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ
ਰਿਆਸਤ ਦੀ ਮੁੜ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਥੰਡਵਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਡੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,
ਮੰਦਰ "ਏਤਰਯੋਗਮ" (ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਦਾ ਸਮੂਹ) ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਪੋਟੀ (ਬ੍ਰਾਹਮਣ), ਇੱਕ ਨਾਇਰ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਅੱਧਾ ਵੋਟ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਵੋਟ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੋਟੀਜ਼ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ
ਮੰਦਰ, ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਏਟੁਵੀਟਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਅੱਠ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 8 ਨਾਇਰ ਸਰਦਾਰ। ਰਾਜਾ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੀਵਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅੱਧੀ ਵੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ.....

...ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਏਟੁਵੀਟਿਲ ਪਿਲਾਮਰ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਮਾਰਥੰਡਵਰਮਾ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਰਾਜੇ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਮਾਰਥੰਡਵਰਮਾ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਤੋਂ ਭਟਕ ਕੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਗੱਦੀ ਦੇ ਵਾਰੂਸ ਵਿਚੁਕਾਰ ਲੰਬੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ
ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮਾਰਥੰਡਵਰਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਏਟੁਵੀਟਿਲ ਪਿਲਾਮਾਰ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਮਾਰਥੰਡਵਰਮਾ ਸਫਲ ਹੋਏ.....

... ਮਾਰਥੰਡਵਰਮਾ ਨੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ <u>ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਐਚ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ</u>

ਮੰਦਰ ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਦਰਅਸਲ, ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੇਵਤਾ, ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸੇਵਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ "ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ" ਨਾਮ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ। ਮਾਰਥੰਡਵਰਮਾ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ
1729 ਤੋਂ 1758 ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੰਦਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਅਸ਼ਵਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਗੌਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੇਈ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ "ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ 2 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਤ੍ਰਿਪੜੀ ਦਾਨਮ - 5 ਮਕਰਮ 925-ਮਈ/1750 ਈ.

ਪੰਜਵਾਂ ਮਕਰਮ 925 ਮੈਂ/19 ਜਾਂ 20 ਜਨਵਰੀ 1750 ਈ. (ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਅਸਟੈਰਿਜ਼ਮ ਰੇਵੈਤ) ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ,
ਤਾਜ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰ ਲਈ ਅੰਤਮ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਕਿੱਥੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਪਰਮ ਭਗਤੀ - ਥ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾਨਮ।[3]

ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ ਕਲਿੰਗ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰਾਟ ਅਸ਼ੋਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੜਾਈਆਂ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸੀ
ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਿਗਰ ਅਤੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ
ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਪਿਆਰ ਨੇ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਸਦਮੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।
ਤਿਰੁਵਿਥਮਕੁਰ (ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ) ਕੰਨਿਆਕੁਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪਰਾਵੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਸਮਰਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੂਰਨ ਕਲਸਾ ਹੋਮ, ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਆਦਿ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹਾਭਿਸ਼ੇਕਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।[5] ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਨੀਜ਼ੋਮ ਥਿਰੁਨਲ
ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਸਵੇਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ

---

[2] ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਭਵਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ
[3] 1. ਕੰਧ ਰਿਕਾਰਡ[ਸੋਧੋ]
ਡਾ. ਏ. ਜੀ. ਮੈਨਨ - '1758 ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ'
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਚਨਾਵਾਂ (ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ)।
[4] ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸ਼੍ਰੀ ਉਤਰਾਦਮ ਥਿਰੁਨਲ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ
[5] . ਏ. ਜੀ. ਮੈਨਨ - 'ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ 1758 ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ'

ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰ, ਉਸ ਦੇ ਏ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦੀਵਾਨ ਰਾਮਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਸਨ। ਦੀ
ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ
ਸਵਾਮੀਅਰ, ਯੋਗਮ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਨੂੰ ਡੀਡ ਆਫ ਗਿਫਟ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ
ਤਾਜ, ਸ਼ਾਹੀ ਛੱਤਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ,

ਦੋਵੇਂ ਚਿੱਟੇ ਚੌਰੀ (ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ), ਮਨੀਕੰਧਾ; ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਨ

ਮੰਡਪਮ 'ਤੇ ਕੁਝ ਥੁਲਾਸੀ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਇਲਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ। ਆਖ਼ਰੀ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ
ਤਲਵਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਣਗਿਣਤ ਜੰਗੀ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ
ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਸੀ
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਓਟਕਲ ਮੰਡਪਮ ਦੀ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ
ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਫ਼ੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੁੱਖ ਜਾਜਕ ਤੋਂ ਤਲਵਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼
ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਿੱਤ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ
ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਕਾਰ।
ਮੂਲ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਜੋ ਮਲਿਆਲਮ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਵੀ, ਥ੍ਰਿਪਾਪੁਰ ਕਿਲਪੇਰੂਰ ਵੀਰਾ ਬਾਲਾ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ,
ਥ੍ਰਿੱਪਾਪੁਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਾਰਾਕਰਯਮ ਚੇਵਰਕਲ ਦੀ ਮੁਥਾ ਤਿਰੁਵਤੀ (ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ) ਦਾ ਇਹ ਦਿਨ, ਬੁੱਧਵਾਰ 5 ਤਾਰੀਖ ਹੈ
ਥਾਈ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਦਿਨ, ਚਮਕਦਾਰ ਚੰਦਰ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ, ਸ਼ਨੀ ਅੱਠਵੀਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ,
ਕੋਲਮ 925 ਵਿੱਚ, ਪੂਰਨ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਰਹਿਣਗੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਧਰਤੀਆਂ ਅਤੇ
ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਥੋਵਾਲਾ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਕਾਵਾਨਾ ਨਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਰੂਮਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਪੇਰੂਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ
ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ, ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਜ ◌ਾ◌ਂ ਦਾ
ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਟੋਕਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਿਨ ਸੰਪੂਰਨ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾਨਮ" ਜਾਂ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ 'ਚ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਧੜਕਣ ਵਾਲੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤੱਕ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ ਜਾਂ ਰੁਟੀਨ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁੱਲ ਵਾਲੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੁਲਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਥ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾਨਮ 6 ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਮੁੱਲ,
ਅਨੀਹੋਮ ਥਿਰੁਨਲ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਨੇ ਮਕਰਮ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ 925 ਮੈਨੂੰ/19 ਜਾਂ 20 ਜਨਵਰੀ 1750 ਈ. ਨੂੰ। ਪਰੰਪਰਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਮਰਦ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਓਟਕਲ ਮੰਡਪਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 'ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾਸ' ਦਾ ਸਰਵਉੱਚ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।[7] ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇਹ ਸਮੂਹਿਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼
ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦਾਸ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੈ।

ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।
ਮੰਦਰ:-

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਹਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੰਦਰ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕੀ ਹੇਠ ਸਨ। ਹਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜੋ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੌਰਾਨ

---

[6] 1. ਥ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾਨਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਦਾਨਮ। ਇਹ ਭੇਟ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੋਰ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤਲਵਾਰ, ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਓਟਕਲ ਮੰਡਪਮ ਦੀ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੇਰੂਮਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਪੇਰੂਮਲ ਨੂੰ 'ਸਰਵ ਸਮਰਪਣ ਦਾਨਮ' ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ-
ਕੁੱਲ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ (ਇਸ ਮੰਡਪਮ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)।
ਮਥਿਲਾਕਮ ਰਿਕਾਰਡ - ਚੁਰੁਨਾ 21, ਓਲਾ 89.
ਵੀ. ਨਾਗਮ ਅਈਆ - ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸਟੇਟ ਮੈਨੂਅਲ
ਪੀ ਸ਼ੰਗੁਨੀ ਮੈਨਨ - ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ
[7] ਦੋ ਆਮ ਗ਼ਲਤਫਹਿਮੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ,
ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾਸ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾਨਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾਸ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਸਿਰਫ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਰਸ਼ ਕੋਲ ਹੈ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਗਲਤ ਹਨ.

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋ ਰਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਗੌ

ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਭਾਈ (1810-15) ਅਤੇ ਗੌਰੀ ਪਾਰਵਤੀ ਭਾਈ (1815-29), ਕਰਨਲ ਮੋਨਰੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਿਵਾਸੀ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੀਵਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਾਣੀਆਂ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਰਨਲ ਮੋਨਰੋ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਕਲੌਤਾ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਮੰਦਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ
ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਹੇਠ ਗੌਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਭਾਈ ਨੇ 17.9.1811 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ
ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸੀ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ
ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਆਈ।
ਦਰਅਸਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਾਧੂ ਸੀ ਕਿ ਡੀ
19 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਫੰਡ ਉਧਾਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰਾਹੀਂ ਰਾਣੀ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ

ਸ

ਤੰਬਰ 1811 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ 1950 ਦੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਲੇ ਇਕੋ ਇਕ ਤੁਬਦੀਲੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮੂਲਮ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ ਥਿਰੁਨਲੋ ਰਾਮਵਰਮਾ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ
ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦੇਵਾਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਡਾ. ਆਰ. ਮਧੂ ਦੇਵਨ ਨਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜੀ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੇਢ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੰਦਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਸੀ।

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਰਾਜ / ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਜੋ 1931 ਤੋਂ 1949 ਤੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਿਆਸਤ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਰਾਜ ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰ ਕੇ ਲਿਆਉਣਾ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ ਵਜੋਂ।
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ।ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਬਿਆਨ
ਇਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀਪੀ ਮੈਨਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ "ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਏਕੀਕਰਣ" ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸ਼੍ਰੀ ਵੀਪੀ ਮੈਨਨ, ਜੋ 1947 ਤੱਕ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸਨ, ਨੇ ਰਿਆਸਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ 'ਸਟੋਰੀ ਆਫ ਇੰਟੀਗਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੇਟਸ' ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ.
ਮੈਨਨ ਨੇ 14ਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ - ਕੋਚੀਨ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ:

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਚੇਰਾ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨਾ ਰਾਜਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੀ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਲਿਆ,
ਵਿਵਸਥਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਸਾਇਆ। ਜਨਵਰੀ 1750 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇਵਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ 'ਦਾਸ' ਜਾਂ ਉਸ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ
ਸ਼ਾਸਕ, ਸਰ ਰਾਮ ਵਰਮਾ 1924 ਵਿੱਚ ਗੱਦੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ।
ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 1931 ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਸਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਸੀ

---

8 ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਆਰੇ: ਮੇਜਰ-ਜਨਰਲ. ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾਸ, ਵੰਚੀਪਾਲਾ, ਸਰ ਬਾਲਾ ਰਾਮ ਵਰਮਾ, ਕੁਲਸ਼ੇਖਰ ਕਿਰੀਤੀਪਤੀ, ਮੈਨੀ ਸੁਲਤਾਨ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਜਾ ਬਹਾਦਰ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ
ਜਾਂਗ।

ਇਹ 2.5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਧ ਕੇ 9.5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਿਆ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਸਰ ਰਾਮ ਵਰਮਾ, ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਨਤ ਹਨ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਢੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ
ਗੱਦੀ ਨੂੰ। ਕੋਚੀਨ ਦਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੇਰਮਨ ਪੇਰੂਮਲ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਦੇ ਕੇਰਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਹੈਦਰ ਅਲੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪੂ ਸੁਲਤਾਨ ਨੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਬਾਰੇ ਸੀ ਜਦੋਂ, 1791 ਵਿੱਚ,
ਮਹਾਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਨਦੀ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ।
ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਮਾਰੂਮਕਕਥਾਯਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਔਰਤ ਲਾਈਨ। ਮਹਾਰਾਜਾ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਲਿਆਲਮ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ।

....

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਰਾਜ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਕਿ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਨੁਕਤੇ ਸੰਭਵ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਣ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ।

... ...

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਪਦਮਨਾਭ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਜੋ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਉਸ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਲਈ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਜੋਂ ਆਮ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

... ...

ਮੈਂ ੨੧ ਮਈ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨਾਲ ਕਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ । ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ,
ਇਹ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਰੁਕਾਵਟ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਭਗਤੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਕੱਟੜਤਾ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

… … ….

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੱਸਿਆ ਮੰਦਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵਸਵਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਕੁਝ ਵਿਆਖਿਆ
ਇਹ ਰਾਜ।

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਲਾਈਨ ਦਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਦਰ
ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ
ਮੰਦਰ, ਅਮੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਯੋਗਮ (ਜਾਂ ਸਿਨੇਡ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਯੋਗਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈਆਂ। ਰਾਜ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ. ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ।

ਇਸ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਸਨ
ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਉਰਾਲਾਰਾਂ, ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਤੋਂ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਕੋਲ ਟਰੱਸਟੀਆਂ 'ਤੇ ਮੇਲਕੋਇਮਾ ਅਧਿਕਾਰ (ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਰਦਾਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ) ਸੀ। 1811 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਦਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ; ਉਸ ਸਾਲ ਕਰਨਲ ਮੁਨਰੋ,
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਵਸਨੀਕ ਨੇ ਦੀਵਾਨਸ਼ਿਪ ਸੰਭਾਲੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਮੇਲਕੋਇਮਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। 348 ਵੱਡੇ ਅਤੇ 1,123 ਨਾਬਾਲਗ ਦੇਵਸਵੋਮ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਗਏ। ਉਦੋਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਕੋਰਸ
ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ.

ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਘੱਟ ਖਰਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ

ਮਾਲੀਆ ਜੋ ਦੇਵਸਵੋਮ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤ ਰਹੇ ਸਨ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਕੁਸ਼ਲ ਸ਼ੁਰੂਤ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ. 1946 ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ
ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ
25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਹੋਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 1948 ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 50 ਲੱਖ
ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਮੰਦਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣੇ ਸਨ।

ਰਾਜ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਰਾਏ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਕਿ
ਮੌਜੂਦਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨ ੧ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ੨ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਜੋ ਰਾਜ ਨੇ ਲਿਆ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ.

ਮੈਂ ਮੰਤਰਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਆਖਰਕਾਰ
ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ 51 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਇਹ ਰਕਮ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ 6 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮੁੱਦਾ।
ਲੰਬੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਮੰਦਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਮੰਤਰੀ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ।
ਕੋਚੀਨ ਵਿੱਚ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ 'ਰਾਖਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇ' ਵਜੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਨੂੰ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ
ਦੇਵਸਵੋਮਜ਼ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ। ਪੂਰਨਰਯੀਸਾ ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਿਪੁਨੀਥੁਰਾ ਵਿਖੇ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ
ਇਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਪਜ਼ਯਾਨੂਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਕੋਚੀਨ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ
ਵੱਖਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਾਂਗ ਰਾਜ ਦੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਘ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ।

ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇਵਸਵੋਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ ਇੱਕ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸੀਟ ਰਹੇ ਸਨ ਮਾਲਾਬਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ-ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸੁਧਾਰ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰੀਜਨਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਰੀਜਨ ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ
ਉਹ ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੌਰਾਨ,

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਵਿੱਚ ਏ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਆਲੋਚਨਾ। ਮੈਂ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੇ
ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਅਣਚਾਹੇ ਜਾਂ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਰਾਜ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਰਾਜ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਵਸਵਮ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਵੀ.ਪੀ. ਮੈਨਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ: ਸਮਰਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਜਨਵਰੀ 1750 ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ
"ਦਾਸ" ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸੇਵਕ; ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੇ ਮਾਰੂਮਕਕਥਾਯਮ ਕਾਨੂੰਨ
ਜਾਂ ਔਰਤ ਲਾਈਨ ਰਾਹੀਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ; ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸਰਕਾਰ
ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ 51 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ
ਇਹ ਰਕਮ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ 6 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ
ਤ੍ਰਿਪੁਨੀਥੁਰਾ ਵਿਖੇ ਪੂਰਨਰਯੀਸਾ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਸਟੈਂਡ।

10.08.1947 ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਭਗਤਾਂ ਵਜੋਂ,
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ, ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਇਕੋ ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਭਲਾਈ
ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ
ਰਾਜ ਦਾ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ,

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਗੋਦ ਲੈਣ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਾਰੂਮਕਕਥਾਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ,

ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ-

1. ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਗੱਦੀ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਮਾਰੂਮਕਕਥਾਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਧੀਨ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ, ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ
ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਤਰਫੋਂ, ਰੀਜੈਂਸੀ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ
ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੰਨੇ ਘੱਟ ਮੈਂਬਰ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ.

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਗੱਦੀ ਦੇ ਸਹੀ ਵਾਰਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 "ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼" ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 311 (1) ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਬਾਰੇ। ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ਾਸਕ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
"311. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵ:-

… … …
ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤ (ਆਰਜ਼ੀ ਸੰਵਿਧਾਨ) ਆਰਡਰ, 1947 ਨੇ ਧਾਰਾ 311 (1) ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਾ 6 ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ:

"6 – (1) ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ

ਇੱ

ਕ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਜੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼ਾਸਕ:-

ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ, ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ,
ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਅਥਾਰਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ
ਸਿਰਫ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ
ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ; ਅਤੇ

ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੋਂ
ਤੱਕ ਉਹ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਰਲੇਵੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ
ਸ਼ਾਸਕ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ
ਹੈ, ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਜੇ
ਕੋਈ ਵੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ
ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ,
ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ
ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਕੇ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ
ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ।

ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਜੋ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ
ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ,
ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਾਜਪਾਲ-ਜੈਨੇਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਲੇਵੇਂ ਜਾਂ ਪੂਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਗੀਆਂ।
ਅਜਿਹਾ ਹਰ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ।
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ, 1123 24.03.1948 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 1, 2 ਅਤੇ 4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:-

(1) ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ, 1123 ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
(2) ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ.

ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਕਰੋ।

… … …

4. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਸ਼ੇ, ਅਰਥਾਤ,

ਸਾਡਾ ਮਹਿਲ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,

ਦੇਵਸਵਮ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ
ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸੈਂਬਲੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਮੈਨਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝਲਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਮੈਨਨ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ

27.05.1949 ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ

ਕ੍ਰਮਵਾਰ 29.05.1949 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਕੋਲ 22 ਆਰਟੀਕਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇਹ ਸਨ:

"ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਸੀਂ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਗਰੰਟੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ। ਲੇਖ

ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਣਾਏਗਾ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ, ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ। ਆਰਟੀਕਲ

ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਆਰਟੀਕਲ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ,

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ;

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਹੋਣ.

ਆਰਟੀਕਲ V

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ-ਸਮਾਂ।

(3) ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮੌਤ, ਅਸਤੀਫੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ।

ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

… … …

ਆਰਟੀਕਲ V

ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਪਰ ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ
ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੱਜ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰਟੀਕਲ V
(1) ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਆਰਟੀਕਲ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ।

ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣਗੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ।
ਆਰਟੀਕਲ V

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਮ ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਵਸਵੋਮ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
(ਸੋਧ) ਘੋਸ਼ਣਾ, 1123 ਈ. ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ
ਐਕਟ 1123 ਐਮ.ਈ., ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਰਕਮ ਉਸ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ

ਹਰ ਸਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ

ਕ੍ਰ

ਮਵਾਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਰਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ ਹੁਣ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉੱਥੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਅਤੇ
ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਲਈ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਅਗਸਤ 1949 ਦਾ ਪ੍ਰਹਿਲ੍ਹਾ ਦਿਨ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡ੍ਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਫੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਦੇਵਸਵੋਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਤਹਿਤ 1097 ਐਮ.ਈ. ਅਤੇ ਦੇਵਸਵੋਮ (ਸੋਧ) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਰਪਲੱਸ ਈ ਫੰਡ
ਘੋਸ਼ਣਾ, 1122 ਐਮ.ਈ. ਜੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਗਸਤ 1949 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕੋਚੀਨ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1113 ਦੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਹਨ।
ਜਾਂ ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1081 ਈ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਅਤੇ

ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਅਗਸਤ 1949 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕੋਚੀਨ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤ੍ਰਿਪੁਨੀਥੁਰਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਰਨਰਯੀਸਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਜਯਾਨੂਰ ਵਿਖੇ ਪਜਯਾਨੂਰ ਭਗਵਤੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ
ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਬੋਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਓ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।
ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਬੋਰਡਾਂ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

<u>ਲੇਖ</u>
ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ, ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਏ
ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ
ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ
ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਲੇਖ

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।
ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਨ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਕੋਚੀਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਉਸ ਦਿਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਭਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ
ਜਾਂ ਕੋਚੀਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਹੋਣਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਅਤੇ
ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜੇ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ.

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ
ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ, ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਆਰਟੀਕਲ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੋਲ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ
ਸੰ
ਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖੇਗਾ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਹੈ।

ਆਰਟੀਕਲ

ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਉਹ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ-

ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤੇ ਜਾਣਗੇ;

(ਅ) ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਓ;

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ
ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ,
ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਮੇਤ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈਣਾ, ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ।
ਭਾਗ, ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ।

… … …

ਲੇਖ V
(1) ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਕੇਵਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਸਮਾਰੋਹਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਹਰ ਤਿਮਾਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਗਾਊਂ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਰਕਮ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਚਾਹੇ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ।

ਲੇਖ V

ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ (ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ) ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ, ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ
1 ਸਤੰਬਰ 1949 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਸੀ।

ਜੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਡੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਜਾਂ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਲੇਖ V

ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ, 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਨਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰਟੀਕਲ V

ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਨਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

… … …

ਲੇਖ

ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ, ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ
ਕੋਚੀਨ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸਤਖਤ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ.

"ਐਸ ਸੀ ਐਚ ਈ ਡੀ ਯੂ ਐਲ ਈ
ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ।

ਰੁਪਏ।

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ	18 ਲੱਖ ਰੁਪਏ।
ਕੋਚੀਨ	2,35,000.

ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਆਪਣੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ।

/-

ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ, 27.5.49 ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ

/-

ਥਿਰੀਪੁਨੀਥਾਰਾ, 29.5.49 ਕੋਚੀਨ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੈ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿਓ। ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਪਲ ਪੰਗੁਨੀ ਮੈਨਨ
ਰਾਜ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਜੋੜਦਾ ਹੈ
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

/- ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ

ਰਾਜ ਮੰਤਰਾਲਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ
ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ। ਧਾਰਾ 238 (10) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ

ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਸੱਤਵਾਂ)

ਇੱ

ਕ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 51 ਲੱਖ ਰੁਪਏ (51 ਲੱਖ ਰੁਪਏ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 291, 362, 363 ਅਤੇ 366 (22) ਇਹ ਸਨ:-

"ਆਰਟੀਕਲ 291: ਪ੍ਰੀਵੀ ਪਰਸ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਸੰਖਿਆ- ਕਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ, ਭੁਗਤਾਨ
ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਭਰੋਸਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ:
ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਭਾਰਤ ਦਾ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ; ਅਤੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

… … …

ਆਰਟੀਕਲ 362: ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ- ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

… … …

ਆਰਟੀਕਲ 363: ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਖਲ 'ਤੇ ਰੋਕ

ਕੁਝ ਸੰਧੀਆਂ, ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚੋਂ- (1) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰ ਧਾਰਾ 143 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਸੰਧੀ, ਸਮਝੌਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ, ਸਨਾਦ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਯੰਤਰ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ

ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਧੀ, ਸਮਝੌਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ, ਸਨਾਦ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ।

ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ-

"ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਹਾਮਹਿਮ ਜਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ; ਅਤੇ

"ਸ਼ਾਸਕ" ਵਿੱਚ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ
ਰਾਜ।

… … …

ਆਰਟੀਕਲ 366: ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ- ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਨਾ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ -

1) ਤੋਂ 21) ... ...

ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ
ਧਾਰਾ 291 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

30) ....."

13. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟੀਸੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਗ
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2 ਤੋਂ 60 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 61 ਤੋਂ 130 ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਦੂਜਾ ਕੋਚੀਨ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਗ ਤੀਜਾ ਮਾਲਾਬਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ 'ਹਿੰਦੂ' ਅਤੇ 'ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"(ਓ) "ਹਿੰਦੂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜਨਮ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹਿੰਦੂ ਹੈ
ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਰੱਬ ਅਤੇ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੇਗਾ।
ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਰਕਾਰ;

(ਅ) "ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ-

ਹਰ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ
ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

ਹਰ ਹੋਰ ਹਿੰਦੂ ਦਾਨ ਜਾਂ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਹੁਦਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪੂਰੀ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ
ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਟਰੱਸਟ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ:

ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ
ਮੂਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ
ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.
ਵਿਆਖਿਆ - ਸ਼ਬਦ "ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ" ਹੋਵੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਚੇਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਗੁਰੂ" ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ;

ਭਾਗ 1 ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 4 ਅਤੇ 15 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ:
(3) ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣਾ- ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-
ਨਾਲ ਦੇਵਸਵੋਮ ਘੋਸ਼ਣਾ, 1097 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਫੰਡ
ਐਮ.ਈ. ਅਤੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਰਪਲੱਸ ਫੰਡ

(ਸੋਧ) ਘੋਸ਼ਣਾ, 1122 ਈ. ਜੋ ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜੋ ਸਨ
ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ।

4. ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ- (1) ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ

ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਥਾਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ।

ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ।

… … …

(1) ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ?
ਬੋਰਡ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।
ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ।

ਭਾਗ 1 ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 18 ਤੋਂ 23 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ: -

"18. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। (1) ਧਾਰਾ 290-ਏ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਫੰਡ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ 46 ਲੱਖ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ
ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੋਵੇਗਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਏ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਾਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ
ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ।

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ। - ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ
ਉਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ। - ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਕਮੇਟੀ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾ. (1) ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇਗਾ।
ਕਮੇਟੀ ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਵਿੱਚ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰੇਗੀ।

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਯਾਤਰਾ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ।
ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਡਾ. - (1) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਕੱਤਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਜੋ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਉਹ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਉਮਰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿਓ
ਜਦੋਂ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਹਰ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

23. ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਦਰਵਰਗਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ।

ਭਾਗ 1 ਦਾ 13.4 ਅਧਿਆਇ ਚੌਥਾ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਟਡ ਅਤੇ ਅਨਇਨਕਾਰਪੋਰੇਟਿਡ ਦੇਵਸਵੋਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

(1) ਬੋਰਡ ਹਰ ਸਾਲ ਅਗਲੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਲਈ ਬਜਟ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵੰਡਾਂ।
ਬੋਰਡ ਹਰੇਕ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਜਟ ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਸੌਂਪੇਗਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬੋਰਡ ਹਰੇਕ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲਾਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ
ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸੌਂਪਣਗੀਆਂ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਬਾਰੇ।

13.5 ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 37
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਮੰਗੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"36. ਦੇਵਸਵੋਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਮੰਗਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਦਿ- ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ
ਦੇਵਸਵੋਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਧਾਰਾ 2, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਡੋਮੈਂਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਦਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਗਹਿਣਿਆਂ, ਭਾਂਡਿਆਂ, ਫਰਨੀਚਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਅਧੀਨ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ਾਂ

---

9 1974 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ, "ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

10 ਉਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, "ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ
ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ਾਸਕ"

ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਬੁਲਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਵੀ।

ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਤਾਇਨਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ
ਚੱਲ-ਚੱਲ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਵਸਵੋਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗਾ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਦੇਵਸਵੋਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਹੀ ਸੋਚੋ।

ਕੋਈ ਵੀ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਦੇਵਸਵੋਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੮੧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਈ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਟਰੱਸਟੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ:- (1) ਬੋਰਡ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ:-
ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਟਰੱਸਟੀਆਂ, ਜਾਂ ਦਾਨੀਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਦਾਨੀਆਂ ਨੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ।

(ਅ) ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ।

() ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ
ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਤੋਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਕਰ, ਜੇ ਟਰੱਸਟੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਡੀ) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਜੇ ਬਾਕੀ ਟਰੱਸਟੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਈ) ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ[ਸੋਧੋ] - "ਦਾਨੀਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ.

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੋਰਡ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
ਇਹ ਭਾਗ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ
ਟਰੱਸਟੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬੋਰਡ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
(4) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਧਾਰਾ () ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ (ਡੀ) ਅਤੇ (ਈ) ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ,
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

13.6 ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 61 "ਸੰਸਥਾਪਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਇੱ

ਕ "ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਟਰੱਸਟੀ" ਅਤੇ "ਹਿੰਦੂ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ:-

"(3) "ਸੰਸਥਾਪਕ" ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ;

"ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਟਰੱਸਟੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਸਥਾਪਕ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਢੰਗ ਲਾਗੂ ਹੈ;

(4) "ਹਿੰਦੂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜਨਮ ਤੋਂ ਜਾਂ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 62 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:-

(1) ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਸਨ।
ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 50 ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਕੋਚੀਨ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1113 ਦਾ , ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ
1081 ਦੇ ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਕੋਚੀਨ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ।
ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਤ੍ਰਿਪੁਨੀਤੁਰਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਰਨਰਯੀਸਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਪਜਾਯਾਨੂਰ ਵਿਖੇ ਪਜਾਯੰਨੂਰ ਭਗਵਤੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ
ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।
ਧਾਰਾ 128 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:-

128. ਬੋਰਡ 1094 ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ- 1120 ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, V ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਅਨੁਸਾਰ ਏਦਾਵਮ 1094 ਦੇ 13ਵੇਂ ਦਿਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ

ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ" ਅਤੇ "ਸਾਡਾ ਦੀਵਾਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ "ਕੋਚੀਨ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ" ਸ਼ਬਦ ◌ਾ◌ं ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਅਸਟੇਟ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ ਕੋਡਿਫਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਹਿੰਦੂ 17.06.1956 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"5. ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਐਕਟ- ਇਹ ਐਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 21;

ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਵਾਰਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ;

ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ 29 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ (1124 ਦਾ ਨੌਵਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਲੇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਵਲੀਅੰਮਾ ਥਮਪੁਰਨ ਕੋਵਿਲਾਗਮ ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ ਪੈਲੇਸ ਫੰਡ

15. ਸੰਵਿਧਾਨ (ਸੱਤਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਨੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ
7 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 238 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 290 ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 290ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:-

"290. ਕੁਝ ਦੇਵਸਵੋਮ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਭੁਗਤਾਨ- ਇਸ 'ਤੇ 46 ਲੱਖ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ,
ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹਰ ਸਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਫੰਡ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਤੇਰਾਂ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ੨੩੮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ੫੧ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ) ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ

ਕੇ

ਰਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 11 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਨੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਭਾਰਤ ਦੇ 12. 9:2 ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਪੜਅ 'ਤੇ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਹੇਠ ਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਹੇਗੜੇ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ:

"186. ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਕੁਝ ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਸਨ
ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੋਰਡਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੁਝ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ 28.12.1971 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ; ਨਵਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 363ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ;
ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ
366. ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

"ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ,
ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਸਾਬਕਾ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ,

---

11 ਮਿਤੀ 06.09.1970 ਅਤੇ 19.09.1970 ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ।
12 (1971) 1 85 ਨੇ 15.12.1970 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਰਟੀਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 363ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 366 (22) ਨੂੰ ਬੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"363. ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣ- ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ-

(ਓ) ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪ੍ਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ,
ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

… … ...

ਧਾਰਾ 366 (22)

(22) "ਸ਼ਾਸਕ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;

ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਕਾ ਲੈਂਡਜ਼ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਐਂਡ ਅਨਫਰੈਂਚਾਈਜ਼ਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1971 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 2 (ਕੇ) "ਮੰਦਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ:-

"(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਂ

ਅ

ਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ, -

ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਕ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ;
ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ
ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਾਂਡਰਵਕਾ ਥਾਨਾਥੁ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਣਗੀਆਂ;

ਹਰੇਕ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ
ਮੇਲਕੰਗਨਮ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਾਵਕ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜ਼ੁਰਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਇਮਾਰਤ" ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਥਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੁਝ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਰਕਾਰ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੀ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੰਡਰਵਕਾ ਥਾਨਾਥੁ ਜ਼ਮੀਨ ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
ਮੰਦਰ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਦਰ, ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।
ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ।

ਜੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਸੰਸਦ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ (ਖਾਤਮਾ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ) ਐਕਟ, 1972 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ '1972 ਐਕਟ') "ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਕਤ ਸ਼ਾਸਕ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਣ"। ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ
ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ:-

"ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਚਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ

ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦਾ ਖਾਤਮਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਪ੍ਰਬੰਧ[ਸੋਧੋ] ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਰਹੇ ਹਨ

ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਬਿੱਲ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ,

1898 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਨੂੰ 26 ਜਨਵਰੀ, 1950 (ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 3) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 168 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 4)।

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਇਕ ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਛੋਟ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਰਾਸਤੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਟੈਕਸ ਬੋਰਡ (ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 5) ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਰਾਸਤੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਤੋਂ ਬਣੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਛੋਟ ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ (ਧਾਰਾ 6)

ਬਿੱਲ ਦਾ)।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1967 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ

ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦਾ। ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 60ਏ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੁਝ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 297 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਕਵੀਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾਂ (ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 7) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਧਾਰਾ 5

ਇੱ

ਕ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 1972 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ,

ਧਾਰਾ () ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਰਿਹਾਇਸ਼", ਸ਼ਬਦ, ਬ੍ਰੈਕੇਟ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ "ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ
ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 28 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ:-

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ:-

ਕਿ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਕਿ ਗਹਿਣਿਆਂ ਈ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ;

ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ

ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ) ਐਕਟ, 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੌਲਤ-ਕਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਸਕ
ਜਿਸ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਵਾਜਬ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ

ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਚੁਕਵੀਂ ਹਰੇਕ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਵਾਜਬ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਵਾਜਬ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ;

ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗਹਿਣੇ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ, ਕਿੱਥੇ।
ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ।

1974 ਵਿੱਚ, ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧ੍ਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1974 ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ, "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਅਤੇ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ, "ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ "ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।

1974 ਅਤੇ 1991 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਚੈਪਟਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

19.07.1991 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਥੀਰਾ ਥਿਰੁਨਲ ਬਲਰਾਮ ਵਰਮਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਥਰਾਦਮ ਥਿਰੁਨਲ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ[12], ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1991-1994 ਦੌਰਾਨ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਸ ਏ ਸਨ:-

28.11.1991 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੇਵਥਿਨਲ ਬਾਲਗੋਪਾਲ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾਸ ਬਾਲਾ ਰਾਮ ਵਰਮਾ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।
ਅਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ। ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ
27.05.1949 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੂਚੀ, ਕੇਰਲ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਲਿੰਗ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ 191.23
ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੀ

ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤਰਵਾੜ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਰਵਾੜ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਾਈਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 34 ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਮਾਰੂਮਕਥਾਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਨ.ਡੀ. ਓਝਾ, ਜੇ.: ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"62. ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ
ਇਹ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇੱਕ ਤਰਵਾੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਸ਼ਾਸਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ.

63. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੋ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਢੰਗ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਮ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਲਾਈਨਲ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਥਾਪਤ ਨਿਯਮ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

---

13 1993 (1) 233

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਫਿਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ
ਨੰਬਰ 1.

ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰੰਗਨਾਥਨ, ਜੇ. ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੰਗਨਾਥਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"9. ਇੱਕ ਤੱਥਪੂੱਖੀ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੂਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਸਿੱਧਾ ਲਿੰਗੀ ਵੰਸ਼ਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁੰਦੀਆਂ
ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ
ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਪਰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਈਨਲ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਆਮ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਕਸਟਮ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਮਾਰੂਮਕਥਾਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਕਰਨਵਨ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ
ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਰਵਾੜ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੰਡ ਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਸ਼ਾਸਕ ਤੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਰੂਮਕਕਥਾਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਕਰਣਵਨ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

04.02.1993 ਰਘੁਨਾਥਰਾਓ ਗਣਪਤਰਾਓ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵਿੱਚ 14

ਇ

ਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਰਘੁਨਾਥਰਾਓ ਗਣਪਤਰਾਓ 14 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ,
ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ
ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2007 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 625 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ:
ਟੀ.ਸੀ.ਐਚ.ਆਰ.ਆਈ. ਐਕਟ 1950 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੈਪਟਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ 'ਸ਼੍ਰੀ' ਹੈ।
ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ' ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 18 ਤੋਂ 23 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਮੰਦਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ
ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਕਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹਨ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ
ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ
ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ 1950 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਰਟੀਕਲ 363 (1) ਵਿੱਚ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕੋਚੀਨ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਵਸਵੋਮ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਚੱਕਕੁਲਥੁਕਾਵੂ ਭਗਵਤੀ ਮੰਦਰ, ਮਨਾਰਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਗਰਾਜ ਮੰਦਰ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿੱਜੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ
ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟੁਕਲ ਭਗਵਤੀ ਮੰਦਰ, ਪਜ਼ਵੰਗਡ਼ੀ
ਗਣਪਤੀ ਮੰਦਰ ਆਦਿ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਜੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ

---

14 1994 ਸੁਪ (1) ਐਸਸੀਸੀ 191

ਮਹਿਲ, ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ.

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ
ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਮੰਦਰ। ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਟੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ,
ਸਰਕਾਰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਬੇਲੋੜੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2009 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 36487 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:

5. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਟੀਸੀਐਚਆਰਆਈ ਐਕਟ, 1950, ਚੈਪਟਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ ੧੮ ਤੋਂ ੨੩ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ

ਪਾਂਡਾਰਵਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ

ਇੱ

ਕ ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੀ.ਸੀ.ਐਚ.ਆਰ.ਆਈ. ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਆਇ ਐਕਟ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਹਨ ਕੇਰਲ ਜੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕੋਚੀਨ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੰਦਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੱਕਕੁਲਥੁਕਾਵੂ ਭਗਵਤੀ ਮੰਦਰ ਮਨਾਰਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਗਰਾਜ ਮੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਵੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟੁਕਲ ਭਗਵਤੀ ਮੰਦਰ, ਪਜ਼ਵੰਗਜ਼ੀ ਗਣਪਤੀ ਮੰਦਰ ਆਦਿ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਦੁਆਰਾ ਟੀ.ਸੀ.ਐਚ.ਆਰ.ਆਈ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਟੀ.ਸੀ.ਐਚ.ਆਰ.ਆਈ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ - ਕੋਈ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਜਨਤਕ ਲੋੜ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਆਧਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੰਭਾਲੋ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮੁਖੀ "ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾਸ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸਤਿਕਾਰ, ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਟੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਦਰ। ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਲੋੜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਓਐਸ 625/2007 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਬ ਕੋਰਟ, ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਕਿ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਯਾਨੀ ਮਰਹੂਮ ਸ਼੍ਰੀ. ਚਿਥੀਰਾ ਥਿਰੁਨਲ ਬਲਰਾਮ ਵਰਮਾ ਜਿਸ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ 'ਤੇ 18 ਸਾਲ (1931 ਤੋਂ 1949) ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਅਤੇ 20.7.1991 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੰਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ।
ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ
ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਵੰਡਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਰਣਵਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਵਸੀਅਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ।
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ, ਰਾਜ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਤੋਂ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਰਾਜ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ
ਇੱਕ ਰਾਜ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵੀ ਸੀ; ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰੱਤੂ ਤਿਉਹਾਰ ਵਿੱਚ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੀਂ (ਬੀ) ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ
ਕਿ "ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੰਦਰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਏ
ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਫਿਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੰਦਰ ਨੂੰ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਵੈਸਟਿੰਗ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ
ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ
"ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ" ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ. ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ
ਹੁਨ
ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ, ਰਾਜ ਅਤੇ
ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (1) ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਫੰਡਿੰਗ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਨਾ 6 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੀ ਮੰਦਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ
ਮੰਦਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ
ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿਚੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਇਸ ਵਿੱਚ
ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ ਹੈ
ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਥੀਰਾ ਥਿਰੁਨਲ ਬਲਰਾਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ
ਵਰਮਾ ਜੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ ਅਤੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜੇ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦਾ ਕੋਈ
ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ
ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 366 (22) ਨੂੰ ਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010
ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ
ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹ ਦਰਜਾ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ
ਇਹ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੱਛਮੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 363
ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ,

ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਚੈਪਟਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (22) ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ.) ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੱਛਮੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 'ਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ 'ਚ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 18 (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ, ਪੂਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰੋਇਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਹੈ ਇੱਕ "ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ" ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੰਦਰ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਓ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 18309 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ/ 2000 (ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 36487/2009 ਵਿੱਚ ਐਕਸਟ.ਪੀ.1 ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਮਹਾਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ।

ਡ

ਬਲਯੂ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਿਆ ਸੀ
26ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੰਵਿਧਾਨ[ਸੋਧੋ] ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਡਬਲਯੂਪੀਸੀ ਨੰਬਰ 4256 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ
2010 ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦਰਅਸਲ, 1971 ਦੀ 26ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ
ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਸੀ ਭਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ, ਸਿਰਫ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ
ਧਾਰਾ 366 (22) ਸ਼ਾਸਕ ਡੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ, ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਦਰਜਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਸ਼ਾਸਕ" ਕੋਈ ਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, 20.7.1991 ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਵਿੱਚ 5ਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ
ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਤਹਿਤ ਮਿਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੈਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

8. ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ
ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢਾਂਚੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 36487/2009 ਵਿੱਚ 6 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਮਹੱਤਤਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 2007 (7) ਐਸਸੀਸੀ 482 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਵਤਿਆਂ, ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ/ ਅਰਚਕਾਂ/ ਸ਼ੇਬੈਤਾਂ/ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੰਦਰਾਂ, ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਝੂਠੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ। ਇਹ ਹੈ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੈਸਿਵ ਜਾਂ ਸਰਗਰਮ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ

ਚਿੰਤਤ। "ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾੜਾਂ" ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ, ਬੋਰਡਾਂ/ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ।

ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ

ਓ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 18309/2000 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ

ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮਾਪਿਆਂ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੁਣ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਵੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 290-ਏ ਵਿੱਚ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ

ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੰਦਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੰਦਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੰਦਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਰਗੀ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ। ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਏ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸਾਰ
ਸਰਕਾਰ ਲਈ, ਮੰਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਿਰਪੱਖ, ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ

ਟੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਐਕਸ਼ਨ ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ
ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰ, ਮੰਦਰ

ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੯੫ ਜਾਂ ੨੯੬ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਟੀਸੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ,
ਇਹ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਣਗੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ (ਧਾਰਾ 366 (22)) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਾ ਹੀ ਪੱਛਮੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।
() ਨੰਬਰ 4256/2010 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸ ਨੇ ਏਕੀਕਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
"ਸ਼ਾਸਕ" ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮਰਹੂਮ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਉੱਪਰ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 295 ਅਤੇ 296 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੰਦਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਰਾਜ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ
ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ,
ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਭਾਲਣਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਏ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ। ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਹਨ

ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਚ ਸਮਾਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਹੈ
ਜੁਨਤਾ ਦੀ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਪੈਸਾ. ਜਨਤਕ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਨਿੱਜੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਧਰਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਮਹਾਨ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਮੁੱਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਕੀਮਤੀ ਹਨ- ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮੰਦਰ ਲਈ ਕੋਈ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਹੀ

ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 4256/2010 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਰਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇ।
ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ
ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ
ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੌਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀਭਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਰਜਿਸਟਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੂਰੇ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ

ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨੇ ਕਿਸ ਦੇ ਹਨ

ਤ੍ਰਾ

ਵਣਕੋਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ, ਸਬ-ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾਰਾ (ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਭੰਡਾਰਨ ਸਥਾਨ) ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ
ਅਜ਼ਿਹੁੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ
ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਰੇ ਸਟੋਰੇਜ ਰੂਮ (ਕਲਾਰਾ) ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੈਲਾਨੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ:-

"ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਜੁਲਾਈ 1949 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ।
ਮੰਦਰ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ, ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ।

ਡੀ. ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ, ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ, ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਾਟੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, 1686 ਈ. ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਮੰਦਰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਨੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

… … …

. ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ (ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਕ" ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਰਾਜ ਦੇ ਤ੍ਰਿਪਦੀਦਾਨਮ (ਭਾਵ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਕੋਲ ਸੀ।
ਸਾਲ 1750 ਵਿੱਚ ਅਨੀਜ਼ਾਮ ਥਿਰੁਨਲ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਮਹਾਰਾਜਾ)। ਮੰਦਰ ਦੀ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ, ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ ਦਾ ਮੂਲ ਸੰਕਲਪ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

… … …
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੇਵਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ।
ਪਦਮਨਾਭਦਾਸਾ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਮੰਦਰ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਸ਼ਾਸਕ' ਵਜੋਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਰਵਾਇਤੀ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮਿਤੀ 02.05.2011 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ (1) 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ।

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ () ਤੋਂ (v) 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ:

() ਕੱਲ੍ਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ/ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਸੂਚੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ () ਤੋਂ () ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਉਪ-ਜੱਜ, ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 625/2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਸੂਚੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ:-

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਆਬਜ਼ਰਵਰ, ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਨ. ਏ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਸੀਐਸ ਰਾਜਨ, ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ।

ਪਹਿਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ ਸਕੱਤਰ, ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ
ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ।

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ
ਕੇਰਲ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ।

ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ)।

ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਨ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ, ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹੋਣਗੇ। ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ
ਖਰਚਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਨਿਰੀਖਕ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਡੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ
ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਅਤੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ।

ਕਲਾਰਸ () ਅਤੇ () ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਰਸਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕੱਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਹਿਣੇ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਬੰਧ
ਵਿੱਚ () ਅਤੇ () ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਪੇਰੀਆ ਨੰਬੀ ਅਤੇ ਥੇਕੇਡੋਮ ਨੰਬੀ ਦੀ ਕਸਟਡੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੀ ਅਭਿਆਸਾਂ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਕਲਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਲਾਰਸ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ,
ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ
ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਸੂਚੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ
ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਗਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਹਿਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀ।

21.07.2011 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਨੇ 14.7.2011 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਮਾਲਕੀ :

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਲਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ) ਦੇਵਤਾ (ਮੰਦਰ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ। ਸਟੋਰੇਜ/ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ:

ਗਹਿਣੇ/ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੁਰੱਖਿਆ :

ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਰੈਂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਾਰਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਇਕ ਕੰਟ੍ਰੋਲ ਰੂਮ ਚਾਲੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੀਮ ਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੋੜਾਂ[ਸੋਧੋ] ਮੰਦਰ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਤਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ (ਜੋ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਨ) ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਹਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ। ਮੰਦਰ ਦੀ 24 ਘੰਟੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਗੇਟਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕਮਾਂਡੋ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

2. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ (ਮੰਦਰ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 14.7.2011 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ:

ਮਾਲਕੀ :

ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਗਹਿਣੇ, ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ, ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੇਵਤਾ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।
ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ / ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ. ਸਟੋਰੇਜ/ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ:

ਕਲਾਰਾ 'ਏ' ਵਿਚ ਪਾਏ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ:

ਇਤਿਹਾਸਕ/ਵਿਰਾਸਤ/ਕਲਾਤਮਕ ਮੁੱਲ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ "ਅਨਮੋਲ" ਨੂੰ ਕਲਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਉਹ ਲੇਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕ/ ਵਿਰਾਸਤ/ਕਲਾਤਮਕ ਮੁੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਅਨਮੋਲ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਕਲਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਦਰਾ ਮੁੱਲ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ/ਵਿਰਾਸਤ/ਕਲਾਤਮਕ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦਣ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ 'ਵੇਦ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਥਸ਼ਾਲਾ' ਅਤੇ 'ਥੰਥੀਰਿਕਾ ਪੀਡੋਮ'।

ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ :

ਕਲਾਰਾ 'ਏ' ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਅਤੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਹੈ
ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ/ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਸੂਚੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ / ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨਾ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣ।

ਕਿਉਂਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੈ
ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੂਚੀ।

ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ :

ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ/ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਦੋਂ
ਮੰ
ਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੀ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

… … …

4. ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

() ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ/ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲਾਰਸ ਅਤੇ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਸੂਚੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫਰ/ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੇਗੀ।

(ਅ) ਮਾਹਰਾਂ/ਸੰਭਾਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲੈਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕਲਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

() ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪੁਲਿਸਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ / ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।
ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਾਹਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਲਾਰਸ ਵਿੱਚ ਕਮਰਾ/ਵਾਲਟ/ਸਟੀਲ ਲਾਈਨਿੰਗ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ, ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

(1) ਡਾ. ਸੀ. ਵੀ. ਆਨੰਦ ਬੋਸ, : ਨੈਸ਼ਨਲ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ

ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ,

ਨੈਸ਼ਨਲ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।

(2) ਪ੍ਰੋ. ਡਾ. ਐਮ. ਬੀ. ਨਾਇਰ, : ਸੰਭਾਲ

ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁਖੀ,

ਨੈਸ਼ਨਲ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ: ਮੈਂਬਰ ਸਰਵੇ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਇਸ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ/ਖੋਜ ਵਿੰਗ ਤੋਂ)।

ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ: ਮੈਂਬਰ

ਇੱਕ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੰਗ ਦਾ ਮਾਹਰ ਹੈ।

ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ : ਮੈਂਬਰ

ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

ਕਲਾਰਸ ਏ, ਸੀ ਤੋਂ ਐਫ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ/ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਕਲਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਭੰਡਾਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ।

ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧਤਾ ਤਿੰਨ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨਾ: () ਇਤਿਹਾਸਕ /ਵਿਰਾਸਤ/ਕਲਾਤਮਕ/ਪੁਰਾਤਨ ਮੁੱਲ ਵਾਲੇ ਲੇਖ/ਗਹਿਣੇ।
() ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹਨ। () ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ/ਵਿਰਾਸਤ/ਕਲਾਤਮਕ/ਪੁਰਾਤਨ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ,
ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ ਮੁੱਲ ਹੈ.
ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਲਾਰਸ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ/ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੰਭਾਲ, ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ।

ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਕਲਾਰਾਂ ਵਿੱਚ।

ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਜਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।
ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਐਫ ਕਲਾਰਾ 'ਬੀ' ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਉਕਤ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਬਜ਼ਰਵਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰੀ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਥਾਂ
ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਛੋਟੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ:

() ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਨ. -ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ

() ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ (ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮਜ਼ਦ) - ਮੈਂਬਰ

() ਸਕੱਤਰ, ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ - ਕੇਰਲ

ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ (ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮਜ਼ਦ)।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ
ਅੰਤਰਿਮ ਰਿਪੋਰਟ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
22.09.2011:-

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ 17.8.2011 ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।
12.9.2011. ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:

<u>ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ</u>

ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਤੇਰਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ੧੬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤਕਨੀਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਲਈ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਉਠਾਏ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁੱਦਿਆਂ ਜਾਂ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਪਾਅ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਰਾਜ
ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਸਰ ਜਾਂ ਲਾਗਤ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗੀ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਤਕਨੀਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਲਈ ਸਮਾਂਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਦਾ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਵੇਗੀ ਜੋ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹਨ
ਇਸ ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 17.8.2011 ਅਤੇ ਇੰਟੀਗ੍ਰੇਟਿਡ ਮਲਟੀ-ਲੇਅਰਡ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤਕਨੀਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰੇਗੀ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 'ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਡਿਜੀਟਲ ਆਰਕਾਈਵਿੰਗ' (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਡਾਟਾ' ਲਈ) ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: () ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸਥਾਰਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪਛਾਣ ਨੰਬਰ/ਕੋਡ; () ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਰਾਈਜ਼ਡ ਡਾਟਾ ਬੇਸ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ; () ਵਸਤੂ ਦੇ 3 ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡਾਟਾ ਬੇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ। ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਕਤ 'ਡਾਟਾ' ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 6 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਕੇਰਲ ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ), ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉੱਦਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਾੜ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਇਕਾਈ ਵਿਕਰਮ ਸਾਰਾਭਾਈ ਪੁਲਾੜ ਕੇਂਦਰ (ਵੀਐਸਐਸਸੀ) ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਮੁਹਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਏਜੰਸੀ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ,
ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਡਾਟਾ' ਦਾ ਕੰਮ ਨਿੱਜੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਟੈਂਡਰ ਮੰਗਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ ਨੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ

ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਲਈ 1,65,35,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ 3,16,35,000/- ਰੁਪਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,
ਸਾੱਫਟਵੇਅਰ ਲਈ 40,00,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਲਈ 1,11,00,000/- ਰੁਪਏ। ਲਾਗਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਨਾ
ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਉਧਾਰ ਲੈਣ/ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਫਟਵੇਅਰ
ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸਿੰਗ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਕਮੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉੱਦਮ ਅਤੇ ਵੀਐਸਐਸਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ,
ਤਕਨੀਕੀ ਮਾਹਰ ਪੁਲਾੜ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਇਕਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ

ਉਕਤ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਰਚਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਮਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੋਡਲ ਅਫਸਰ ਡਾ.

23.08.2012 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ 01.11.2012 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ, ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ।

ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ:

29. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ (ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਸਮੇਤ) ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ)। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਵਥੀ
ਥਿਰੁਨਲ ਗੌਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੇਈ (ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ), ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਭਵਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ, ਦਿਲਚਸਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਸਿਆਨੰਦੂਰਾਪੁਰਾ । ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਚੌਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਤੀਰਥਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੰਦਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ, ਮਥਿਲਾਕੋਮ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਖਜੂਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਸਟੇਟ ਆਰਕਾਈਵਜ਼ ਵਿੱਚ।

ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਕਟੂ ਸ਼ਰਕਰ ਯੋਗਮ (8 ਕੁਦਰਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਿਸ਼ਰਣ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12008 ਸਲਾਗ੍ਰਾਮ ਭਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਟੂ ਸ਼ਰਕਰ ਯੋਗਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਹ ਮੂਰਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
1739 ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਵੀਰਾ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ
ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ (1706-1758)। ਸਲਾਗ੍ਰਾਮ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੀ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਇਸ ਲਈ, ਯਥਾ ਸਲਾਗ੍ਰਾਮੇ ਹਰੀ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਗੁਣ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ - ਸਲਾਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,

ਲਿੰਗਮ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ (ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ 12 ਸਲਾਗ੍ਰਾਮ ਸ਼ਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਾਖੇਤਰਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਹੈ।

… … …

ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੇਨਾਡ੍ਹ ਰਾਜਾ ਵਮਸ਼ਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੇਰਾ ਰੋਇਆ ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਆਯੀ ਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇਵਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪਦਮਨਾਭ ਹੈ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਯਾਦਵਿੰਦ੍ਰਕੁਲਦਾਇਵਤਮ' ਜਾਂ ਯਾਦਵਕਸ਼ਤਰੀਆਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੇਵਤਾ (ਮੌਜੂਦਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜਕੁਮਾਰ); ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ 'ਕੁਲਦੈਵਤਾ' ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਇਲਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੇ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ 'ਇਸ਼ਟ ਦੈਵਤਾ' ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1731 ਈ. ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਾ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀਰਾ ਮਾਰਥੰਡਾ ਵਰਮਾ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਮ ਵਰਮਾ (1758-1798) ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਸਮਰਪਿਤ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। 1750 ਈ. ਵਿੱਚ,
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਇਸ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸੇਵਕ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸ਼ਲੋਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵੀ ਸਨ।
ਦਰਅਸਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵੇਦਾਂ ਅਤੇ ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਸਨ
ਵੈਦਿਕ ਪਰੰਪਰਾ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਏਤਰਾ ਯੋਗਮ ਨਾਮਕ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਮ ਵਰਮਾ (1813-1846) ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਨ

ਕਲਾ, ਸਾਹਿਤ, ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ। ਉਹ ਸੀ
ਇੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਰਾਜਾ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੋਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉੱਨਤ ਕੀਤਾ, ਦੁਰਲੱਭ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਤੀ ਥਿਰਨਲ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਕਰਨਾਟਕ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ - ਉਹ ਹਨ ਮੁਥੁਸਵਾਮੀ ਦੀਕਸ਼ਿਤਰ, ਤਿਆਗਰਾਜ, ਸ਼ਿਆਮਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੂਨਲ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਸਮੇਤ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਦੌਲਤ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਵੈਂਟਕਾਤਾ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਅਈਅਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਤਾਬ 'ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਐਂਡ ਹਿਜ਼ ਸੰਗੀਤ' ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਘਟਨਾਪੂਰਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਦਰਬਾਰੀ ਨੇ ਵਰਣਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਜੇ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ
ਸਿਰਫ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

… … …

ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਦਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਮਹਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਹਨ। ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ,
ਮੰਦਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ
ਉਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜੋ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਲਾਰਾ ਜਾਂ ਵਾਲਟ ਮੰਦਰ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ, ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਕਿੱਥੇ ਹਨ
(ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ) ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਮੰਡਪਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਰਸਿਮਹਾ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਕਲਾਰਾ 'ਏ' ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਰਾ 'ਬੀ' ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਕਲਾਰਸ 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਡੀ' ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਨ। ਕੱਲਰ 'ਈ' ਅਤੇ 'ਐਫ' ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ।
ਉਕਤ ਨਕਸ਼ਾ / ਯੋਜਨਾ
ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨੇਕਚਰ ਬੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਭੇਟਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨਮੋਲ ਗਹਿਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰਾ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲ੍ਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨਮੋਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਲ ਰਤਨ ਅਤੇ ਸਿੱਕੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਹਿਣੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਹੈ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2007 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 625 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ।
ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦਾ ਕੋਈ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੋਵੇ
ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ/ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

30. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ 13.02.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:-
2. ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿਓ। ਇਹ ਕਮੇਟੀ "ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ
ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 8 ਜਨਵਰੀ, 2013 ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ (ਟਰੱਸਟੀ) ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਦਿਤਿਆ ਵਰਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਨਰੇਰੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਤੋਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਤਮ ਪਦਮਨਾਭਨ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਕੇ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

11.12.2013 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਨੀਪਪਾਯੂਰ ਸ਼ੰਕਰਨ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ

ਮੰਦਰ ਦੇ ਨੰਬੂਥਰੀਪਾਡ ਅਤੇ ਥੰਤਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ।

ਮੂਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 - ਉਥਰਾਦਮ ਥਿਰੁਨਲ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਮੂਲਮ ਥਿਰੁਨਲ ਰਾਮ ਵਰਮਾ ਨੂੰ 09.04.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

31. 15.04.2014 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
ਪਿਛਲੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਲਰਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ।

24.04.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 2011 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 11295 ਅਤੇ 2011 ਦੇ 12361 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ ਕੇ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਐਨ ਸਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਰਾਹੀਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ:

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ, ਕੇਰਲ, ਜੇ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਵਧੀਕ
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਵੇਗਾ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ।

ਤੰਤਰੀ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤੀਸ਼ ਨੰਬੂਥੀਰੀ, ਸਾਜੀ ਨੰਬੂਥੀਰੀ, ਕੁਟਨ ਨੰਬੂਥੀਰੀ।

() ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੰਬੀ।

(v) ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ

ਜਿ

ਸ ਨੂੰ ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕਲਾਰਸ "ਈ" ਅਤੇ "ਐਫ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕਲਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤੁਰੰਤ।

ਦੋ ਮੁਦਲਪਦੀ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ (ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਲਾਰਸ 'ਜੀ' ਅਤੇ 'ਐਚ' ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ) ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੱਲ ਕਰੇਗੀ:

ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰੇ ਲਗਾ ਕੇ ਕੰਨੀਕਾਈਪੁਰਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ;

ਕਨਿਕਾਈ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ, ਤੁਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ;

ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਲਾਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਸਫਾਈ;

ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਰੋਵਰਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ (ਮਿੱਤਰਨੰਦਪੁਰਮ ਅਤੇ ਪਦਮਤੀਰਥਮ) ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ;

ਮੰਦਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ;

ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿਊਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਕੰਪਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਆਡੀਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ/ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ/ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ।

ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

06.11.2014 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ:-

"6. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਬਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ("ਮੰਦਰ"), ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੇਵਤਾ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। 16.04.1960 ਨੂੰ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮਿਤੀ 01.07.1949 ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਕੋਚੀਨ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ।

… … …

8. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਸਨ।

9. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਥੀਰਾ ਥਿਰੁਨਲ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਸਨ ਅਤੇ 19.07.1991 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਹ ਮੰਦਰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ, ਮਰਹੂਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।

… … …

12. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬ-ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਵਿੱਚ ਅਟੁਕਲ ਭਗਵਤੀ ਮੰਦਰ, ਅਲਾਪੁਝਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਚੱਕਕੁਲਥੂ ਕਾਵੂ ਆਦਿ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ, ਯਾਨੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।

… … …

18. ਇਹ 23.04.2014 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਲਮ ਥਿਰੁਨਲ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਵਾਲੀਆ ਥੰਮਪੁਰਮ ਸ਼੍ਰੀ ਉਥਾਰਾਡੋਮ ਥਿਰੁਨਲ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਿ

ਜ

ਵਾਬ: ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਟੈਂਡ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਕਿ ਮੰਦਰ ਹੈ
ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ..."

… … …

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਧਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ
ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 290-ਏ
'ਚ 'ਸ਼ਾਸਕ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਐਡ ਇਨਫਿਨਿਟਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਆਖਰੀ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਨਾਲ
ਸ਼ਾਸਕ ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਥੀਰਾ ਥਿਰੁਨਲ ਬਲਰਾਮ ਵਰਮਾ, ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ
ਉਹ ਹੁਣ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਦਾ
ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ,
ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੌਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਟੁੱਟ ਹੈ।

… … …

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ
ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਐਕਟ, 1978 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ
ਦੇਵਸਵੋਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੌਂ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਹਨ
ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰ। ਤਿੰਨ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਕਾਲੀਕਟ ਦਾ ਜ਼ਮੋਰਿਨ ਰਾਜਾ, ਮਲਿਸਰੀ ਇਲਾਮ ਦਾ ਕਰਨਵਨ (ਮੁਖੀ)
ਮੈਲੀਸਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ) ਅਤੇ ਥੰਥਰੀ। ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਗੈਰ-ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ
ਸਤਿਕਾਰ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਤਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਇਕ ਸਲਾਟ ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਥੰਥਰੀ ਦੂਜਾ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 05.05.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ[ਸੋਧੋ] ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਦਮਨਾਭਨ ਸਵਾਮੀ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਮੰਗੀ ਜਾਵੇ।
01.04.2008 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਡਿਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਇਹ ਰਾਏ ਕਿ 01.04.2008 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ/ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਉਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏਗਾ
ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜੋ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇਹ ਕਸਰਤ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਏ ਆਡਿਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਟਰੱਸਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਆਡਿਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 31.12.2015 ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਆਰਕਾਈਵਿੰਗ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰੇ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏ ਨੇ ਮਿਤੀ 1.04.2015 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਸੰਬਰ, 2015 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਫੀਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ 45,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਿੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ।
ਰਾਏ।

09.10.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਰੂਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮੰਦਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"... ... ਇਸ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਇ

ਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਕ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਥਰਨਾਨੇਲੂਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਨ ਨੰਬੂਦਰੀਪਦ, ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਥੰਥਰੀ ਹਨ

ਮੰਦਰ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਸਮੇਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ,

ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਯੋਗ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ,

ਸਵੇਰੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਸਮੇਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਵਾਇਤੀ ਰਵਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪੂਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪੁਜਾਰੀ

(ਥੰਥਰੀ) ਥਾਰਾਨੇਲੂਰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਨ ਨੰਬੂਦਰੀਪਾਦ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ

ਮੰ

ਦਰ ਦੇ ਸੀ ਥੰਥਰੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰਵਾਇਤੀ ਰਵਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪੁਜਾਰੀ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(ਥੰਥਰੀ) ਥਰਨਾਨੇਲੂਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਨ ਨੰਬੂਦਰੀਪਦ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਸਵੇਰੇ "ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਸੁਪ੍ਰਭਾਤਮ" ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਪੁਜਾਰੀ (ਥੰਥਰੀ) ਥਰਨਾਨੇਲੂਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਨ ਨੰਬੂਦਰੀਪਾਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ... ..."

ਮਾਰਚ 2016 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ

ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ "ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਡਿਟ- ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ" ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ

13.06.2017 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਨੇਰੇ 'ਚ ਹੈ। ਤਿਮਾਹੀ ਬਜਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਲੇਖਾ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਹਰ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 10 ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਮਤੇ ਬਾਰੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 04.07.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਰਾਠੀਸਨ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 18.06.2017 ਨੂੰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 09.05.2017 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:-

"5. ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਰਾਈਡਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ।
ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ
ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੰਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗੀ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਕਮੇਟੀ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ
ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਵੇ।

8. ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇਵੇਗੀ
ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਨਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸੌਂਪੇ।
ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਰਿਪੋਰਟ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪ੍ਰ

ਸ਼ਾਸਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਆਡਿਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪੈਨਲ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲਬਿਮਬਮ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ
ਦੁੱਖਣਯਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਜੋ 15/16.07.2017 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)। ਇਸ ਵਿੱਚ
ਵੱਲੋਂ, ਅਸੀਂ 09.05.2017 ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਸੀ:

"4. ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੇਜ਼ੁੱਪਾਰੰਬੂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਨੰਬੂਦਰੀਪਦ, ਸਤੀਸ਼ ਏਜ਼ੁਮਥੋਲੀ ਅਤੇ ਚੇਰੂਵਲੀ ਮੂਲਾਬਿਮਬਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ
ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿਓ। ਇਹ ਕਨੀਪਾਯੂਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੰਬੂਦਰੀਪਦ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 20.03.2017 ਅਤੇ 18.04.2017 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੂਲਾਵੀਗ੍ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਕਾਡੂਸਰਕਾਰ ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,
ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ। ਉਹ ਕਰਨਗੇ
ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ,
ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰੀਗਰ/ਮਾਹਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਕਸਦ ਵਾਸਤੇ ਕਾਡੂਸਰਕਾਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ
ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰੋ।

ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮਾਹਰਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਦੱਖਣਯਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਸਰਾ

ਮਾਹਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਿਲੀ ਇੱਛਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ.
ਮਾਹਰਾਂ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੁਰੰਮਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਮੇਟੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਗੇ
ਮਾਹਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਇੱਛਾ.

ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ
ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ
ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਕਲਾਰਾ ਬੀ ਅਜੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਸੰਭਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਡਾ. ਵੇਲਾਯੁਧਨ ਨਾਇਰ

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਰਾਮਮੂਰਤੀ (ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨੀ)

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਤ ਸੁੰਦਰ ਆਰ

ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਰਾਤੀਸਨ

09.05.2017 ਦੇ ਸਾਡੇ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ
ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ:

"6. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ, ਜੋ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ:
ਸ਼੍ਰੀ ਕਨੀਪਾਯੂਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੰਬੂਦਰੀਪਾਦਾ;

ਟੀ.ਆਰ. ਐਮ. ਵੇਲਾਯੁਧਨ ਨਾਇਰ

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਰਾਮਮੂਰਤੀ (ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨੀ)

(ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਤ ਸੁੰਦਰ ਆਰ., (ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ)।

ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ

ਇੱ

ਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿਓ. ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਕੰਮ. ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ, ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ।
ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 09.05.2017 ਦਾ 6 (ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ)।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਕੇਐਸਪੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਣ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ. ਦਾਤਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ; ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਕੇ.ਐਸ. ਮੈਨਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.
ਸਾਈ ਦੀਪਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ; ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ
ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਬੀ. ਸੁਰੇਸ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3, 4 ਅਤੇ 6 ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ
2011 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 12361 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਏ. ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਸਕ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ/ਚੁਣੀ ਗਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ।

ਅ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ।

ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ (ਬੀ) ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਮਿਲੀ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਹੈਚ 15 ਦੁਆਰਾ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ:

15 ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1939 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ

"ਸੀ. ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

. ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਵੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਵਸਤੂਆਂ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੰਦਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ:-

"ਈ. ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਟ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਰੱਖਦੇ ਹਨ.

. ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੀ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਰੂਮਕਥਯਮ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ।

ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਜੀ. ਧਾਰਾ 366 (22) ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਾਸਕ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ।

ਐਚ. ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।

ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ V ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ "ਵਰਤਮਾਨ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੱਦੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 362 ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਆਦਿ ਤੋਂ ਛੋਟ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

1961, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਆਦਿ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ()

ਇੱ

ਕ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਨੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਬੰਧ
ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ। ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਸ਼ਾਸਕ.....
… … …

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (26 ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ
ਛੋਟਾਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਜੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੁੰਦਾ
ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ 555 ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। [ਦੇਖੋ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ) ਐਕਟ, 1972, ਜਿਸ ਨੇ ਕਈ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ
"ਸ਼ਾਸਕ".]

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ:

ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ।
ਵਿਵਾਦ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ।

ਅਲਵਰ ਦੇ ਸ੍ਵਾਈ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਨਾਮ ਸ੍ਵਾਈ ਵਿੱਚ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ 16, ਬਾਰ ਆਫ ਇੰਡੀਆ
ਧਾਰਾ ੩੬੩ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਰਾਜਸਥਾਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਕੇ.ਐਸ. ਮੈਨਨ, ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

---

16 (1979) 1 512

ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ ਨੂੰ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਸਾਈ ਦੀਪਕ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਇੰਟਰਵੇਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੇ ਥੰਤਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਰਵਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਧਰਮ ਲਈ ਲੋਕ" ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬਰੀਮਾਲਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ "ਕੇਰਲ ਮਹਾਤਮਯਮ", ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਗੌਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੇਈ 2, "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ "ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ" ਵਜੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ" [17] ਅਤੇ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸੰਟੇਟ ਮੈਨੁਅਲ" [18]
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਨਾਲ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਦਿੱਤਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸ਼ੁਰਾਮ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਦਿੱਤਿਆ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ
"ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ" ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1) ਅਤੇ 26 (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਸਮੇਤ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਮੰਦਰਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਪਰਸ਼ੁਰਾਮ ਪਧਾਤੀ" ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਧਾਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਹੈ, ਅਤੇ
ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।
ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਲੇਖ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ; ਇਹ ਧਾਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਟੀਕਲ V ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਨਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ V ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੇਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਵਿੱਚ "ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹੈ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਧਾਰਾ 363 (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਗੇ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਪੀਸ਼ਕਰ ਪੀ ਸ਼ੰਗਨੀ ਮੈਨਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਅਤੇ 1878 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ
[18] ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਪੀਸ਼ਕਰ ਵੀ ਨਾਗਮ ਅਈਆ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਅਤੇ 1906 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ

ਰੇਣੂਸਾਗਰ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.[19]

ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ:

ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ।

ਮੰਦਰ ਦੇ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਦੋਸ਼।

ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਰਾਏ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ
ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸੀ।
ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ
ਦੂਜਾ ਮੁੱਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧ ਹਨ
ਪਹਿਲਾ ਅੰਕ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ
ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਅੱਠਵੀਂ (ਬੀ) ਦਾ ਇੱਕੋ ਅਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (22) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨੇ ਦਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ.

ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ
ਪ੍ਰੋਫੁੱਲ ਚੋਰੋਨ ਰਿਕੁਇਟ ਬਨਾਮ ਸੱਤਿਆ ਚੋਰੋਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ 20 ਅਤੇ
ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਮਲਿਕ 21 ਵਿੱਚ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਸੀਮਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ,
ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ
ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ।

---

19 ਏਆਈਆਰ (1985) ਐਸਸੀ 1156 : (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 679

20 (1979) 3 ਐਸਸੀਸੀ 409

21 1951 293 : (1951) 1125

5) ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ।

ਬੀ.ਟੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ; ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਫਤਰ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(v) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਦਖਲਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ,
ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਚਾਰਟ ਕਿਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
2012-2019 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 11,70,11,000/- ਰੁਪਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਸਾਲ	ਸ਼ੁਰੂਕਾਰ ਓ. ਆਰ.ਡੀ.ਏ. ਆਰ. ਐਨ.	ਆਈਟਮ	ਰਕਮ
2012	2. ਜੀ.ਓ. (Rt) ਨੰਬਰ 240/2012/ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 12.01.2012	ਡਿਗ ਆਈਟਲ ਆਰਕਾਈਵਿਗ ਲਈ ਫੰਡ ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ-ਕੇ ਐਲਟ੍ਰੋਨ	2.5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ
	3. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 1859/2012/ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 29.03.2012	ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਫੰਡ	50 ਲੱਖ hs
	4. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 6668/2012/ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 22.11.2012	ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ ਅਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿਖੇ ਕਲਾਰਾ-ਏ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੰਡ - ਮਾਹਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ	54 ਲੱਖ hs
2013	2. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 4426/2013/ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 02.08.2013	ਪੀ ਰੰਫ ਦਾ ਦੌਰਾ। ਬਾਬੂ, ਦਿਲੀ ਯੂਨਾਵਿਰਸਟੀ ਪਦਮਥੀਰਥਮ ਤਲਾਬ ਵਿੱਚ	30 ਹਜ਼ਾਰ
	3. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 6542/2013/ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 09.12.2013	ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਫੰਡ ਦਾ ਵਾਧਾ- ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ	86.39 ਲੱਖ ਰੁਪਏ

2014	1. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 1821/2014/ ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 07.05.2014	ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੰਡ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ	1 ਕਰੋੜ
	2. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 1843/2014/ ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 12.05.2014	ਕਲਾਰਾ-ਏ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੰਡ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ - ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ	67.65 ਲੱਖ ਰੁਪਏ
	3. ਜੀ.ਓ. (ਰਿ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 4308/2014/ ਆਰ.ਡੀ. ਮਿਤੀ 02.09.2014	ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਡਿਜੀਟਲ ਆਰਕਾਈਵਿੰਗ ਲਈ ਵਾਧੂ ਫੰਡ - ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ	66.16 ਲਖ ਰੁਪਏ
	4. ਜੀ.ਓ. (ਰਿ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 4980/2014/ ਆਰ.ਡੀ. ਮਿਤੀ 16.10.2014	ਆਡਿਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਫੰਡ	48 ਲੱਖ ਰੁਪਏ
2015	1. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 09/2015/ ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 05.01.2015	ਪਦਮ ਤੀਰਥਮ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਛੱਪੜ	1 ਕਰੋੜ
	2. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 3133/2015/ ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 18.06.2015	ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਡਿਜੀਟਲ ਆਰਕਾਈਵਿੰਗ ਲਈ ਵਾਧੂ ਫੰਡ - ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ	30.36 ਲੱਖ ਰੁਪਏ
	4. ਜੀ.ਓ. (ਰਿ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 6506/2015/ ਆਰ.ਡੀ. ਮਿਤੀ 05.12.2015	ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਡਿਜੀਟਲ ਆਰਕਾਈਵਿੰਗ ਲਈ ਵਾਧੂ ਫੰਡ - ਕੇਲਟ੍ਰੋਨ	1.5125 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ
2016	ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 608/2016/ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 27.01.2016	ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੰਡ	10 ਲਖ ਰੁਪਏ
2017	2. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 861/2017/ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 02.03.2017	ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੰਡ	5 ਲਖ ਰੁਪਏ
	3. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 2057/2017/ਆਰ.ਡੀ. ਮਿਤੀ 01.05.2017	ਮਿਥਰਾਨੰਤਪੁਰਮ ਛੱਪੜ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ	1 ਕਰੋੜ
	4. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 4555/2017/ਆਰ.ਡੀ. ਮਿਤੀ 30.10.2017	ਮੰਦਰ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਨਾਡਾ ਨੇੜੇ ਰਮਨ ਮਦੋਮ ਤੋਂ ਸੀਵਰੇਜ ਲਾਈਨ - ਪਾਣੀ ਅਥਾਰਟੀ	28 ਲੱਖ ਰੁਪਏ
2019	1. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 123/2019/ਆਰਡੀ ਮਿਤੀ 10.01.2019	ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਡਿਜੀਟਲ ਆਰਕਾਈਵਿੰਗ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ - ਸੀ-ਡਿਟ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ)	18 ਲਖ ਰੁਪਏ
	2. ਜੀ.ਓ. (ਆਰ.ਟੀ.) ਨੰਬਰ 124/2019/ਆਰ.ਡੀ. ਮਿਤੀ 10.01.2019	ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੰਡ	5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਡਿਜੀਟਲ ਆਰਕਾਈਵਿੰਗ 'ਤੇ 6,02,16,000/- ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ; ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਰਾ 'ਏ' ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ 1,21,65,000/- ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ; ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ 1,20,00,000/- ਰੁਪਏ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਆਡਿਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ 48,00,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ 2,00,00,000/- ਰੁਪਏ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। - ਦੋ ਛੱਪੜਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

45. 2011 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 12361 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3, 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਬੀ.

) ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਰਘੁਨਾਥਰਾਓ ਗਣਪਤਰਾਓ 14 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ।

ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਅਤੇ 20, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਏ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ।

v) ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬਾਲਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮਹਾਸ਼ੰਕਰ ਭੱਟਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੈਰਿਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 23.

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਰਾਏ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਚੂਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਜੋ 06.11.2014 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"1. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਟਰੱਸਟੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ("ਮੰਦਰ") ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

---

22 (1959) ਸੁਪ 2 ਐਸਸੀਆਰ 8
23 (1995) 1 485

ਟਰੱਸਟੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੇਗਾ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1950 ("ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਇੱਕ
ਕਮੇਟੀ ("ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ") ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਮੰਦਰ ਦਾ
ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗੀ।
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ:

ਏ) ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ("ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ") ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸਨੂੰ
ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਕੇਰਲ ਦਾ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ;

ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ;

ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ;

ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ
ਭਾਰਤ ਦਾ; ਅਤੇ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਥੰਤਰੀ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ।

… … …

ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਨੀਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਹੇਠਾਂ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ, ਟਰੱਸਟੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ("ਸਲਾਹਕਾਰ"
ਕਮੇਟੀ")।

ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ:

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਡਾ.

ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਵਿਅਕਤੀ; ਅਤੇ

ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਨੂੰ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ
ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਦਾ ਨਿਯਮਤ ਸਾਲਾਨਾ ਆਡਿਟ ਕਿਸੇ ਨਾਮਵਰ ਲੇਖਾ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

11. ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ:

(ਏ) 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖ਼ਰਚਾ ਵਸਤੂ; (ਅ) 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ

ਖਰਚਾ;

ਮੰਦਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ/ਵਿਸਥਾਰ;

ਸਟੈਂਡਰਡ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀਆਂ; ਅਤੇ

ਮੰਦਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ / ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗੀ।

ਟੀ.ਸੀ.ਐਚ.ਆਰ.ਆਈ. ਐਕਟ, 1950

ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਐਕਟ, 1978 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦਾਹਰਣ ਲਏ ਗਏ ਹਨ:

"1930 ਦਾ ਨੰਬਰ 211 ਅਤੇ 212, ਉਕਤ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਮਾਲਾਬਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, 1938 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ
ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦਾਨ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲੀਕਟ ਦਾ ਜ਼ਮੋਰਿਨ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਰਣਵਨ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਵਿਖੇ ਮਲਿਸੇਰੀ ਇਲੋਮ ਦਾ ਹੈ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਗੜ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,

ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ

ਦੇ

ਵਸਵੋਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਐਕਟ, 1971, ਉਪਰੋਕਤ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਿਗੜਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ
ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ "ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ" ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ / ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

… … …

ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ:

ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ 8 ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣੀ ਹੋਵੇਗੀ:

ਦੀ ਪਧਮਨਭਦਾਸਾ
ਸੀਨੀਅਰ ਥੰਤਰੀ - ਅਹੁਦੇਦਾਰ

5 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਔਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ।

ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ (), ਜੇ:-

ਉਹ ਛੂਤ-ਛਾਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ; ਜਾਂ

ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ; ਜਾਂ

ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 30 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ; ਜਾਂ
ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ)

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੁਣਨਗੇ।

49. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਕਿ "ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ" ਅਤੇ ਜੋ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੰਦਰ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ
ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਉਕਤ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਸੀ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 21.07.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ
ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਕਤ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ,
ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜ ਭਾਗਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

ਜਵਾਬ: ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ।

ਅ] ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।] ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਅਤੇ
ਟੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ

ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ,
1971.

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

<u>ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਜਦੋਂ
ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ</u>
2011 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 11295, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"1375 ਤੋਂ 2011 ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ
.. (= 550) ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ,
1186 ਐਮ.ਈ. ਤੱਕ/ ਤਿਰੂਵਨੰਤਪੁਰਮ ਮੰਦਰ ਮਲਿਆਲਮ ਯੁੱਗ ਸੀ) ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ
ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਵੇਨਾਡ/ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ।
ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਤਿਰੂਵਨੰਤਪੁਰਮ ਮੰਦਰ ਸੀ
ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੈਨਾਡ/ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ
(ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੰਦਰ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕੇਰਲ ਦੇ ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਰ ਭਗਵਾਨ ਦੇ 108ਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਦਿਵਿਆ ਦੇਸਮ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ
ਭਗਵਾਨ ਮਹਾਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਮਿਲ ਅਜ਼ਵਾਰਾਂ (ਸੰਤਾਂ) ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ
ਅਨੰਤਸਾਯਨਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ (ਸਦੀਵੀ ਵਿੱਚ)
ਯੋਗਨਿਦਰ ਦੀ ਨੀਂਦ) ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੰਤ 'ਤੇ ਪਈ ਹੈ,
ਉਹ ਹੂ ਦੇ ਡੀ ਐਸ ਨਾ ਕੇ . ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ "ਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਲਾਨਡ
ਅਨੰਤ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ"। ਅਨੁਸਾਰ

ਉ

ਪਲਬਧ ਸਾਹਿਤ ਇਹ ਮੰਦਰ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲਵਾਮੰਗਲਮ ਸਵਾਮੀਯਾਰ (ਦਿਵਾਕਰ ਮੁਨੀ) ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਨ
ਅਨੰਤਨਕੜ ਦੇ ਸੰਘਣੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ,
ਫਿਰ ਵੰਚਿਨਾਡ (ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ) ਦੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਲਈ ਮੰਦਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ
ਮੰਦਰ।

ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

18. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਤਤਕਾਲੀ ਮਹਾਰਾਜਾ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 1375 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਮਿਲੀ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਹੈਚ ਦੀ ਕਿਤਾਬ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ" (ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1939) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੰਦਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸੰਸਕਰਣ ਹਨ:

(ਓ) ਪੰਜ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਕੋਬਰਾ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਫੂਡ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਬੱਚਾ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ। ਪੁਲਾਯਾ ਜੋੜਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅੱਧੇ ਨਾਰੀਅਲ ਦੇ ਸ਼ੈੱਲ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਕੁੰਜੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ
ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ()"... ਦੂਜੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ... ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੰਗਰੀ, ਦੁਖੀ ਸਵਾਮੀਯਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ.... ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਉਸ ਥਾਂ ਵੱਲ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਮਰ ਦੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦਰੱਖਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਜ਼ਾਰ ◌ਾ◌ं 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ-
ਸਰਪੈਂਟ ... ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਕਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

1686 'ਚ ਮੰਦਰ 'ਚ ਭਿਆਨਕ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ।

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲੇਖਾ
ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਆਸਤ ਦੀ ਮੁੜ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 200 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਮੰਦਰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ
'ਏਤਰਯੋਗਮ' (ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ) ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਏਟੁਵੀਟਿਲ ਪਿਲਾਮਾਰਸ' ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਐਟੁਵੀਟਿਲ ਪਿਲਾਮਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਨੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ।
ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "... ਇਹ ਉਹ (ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ) ਹੈ ਜੋ
ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਿਆਨਕ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ 'ਚ ਪਏ ਮੰਦਰ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਰ ਸੰਸਕਰਣ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ
ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਲ 1686 ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਤਾ। ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਅਭਿਆਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:

"… … ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦਾ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੇਠਾਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹਨ:

ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ ਗਰਭਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਸਿਮਹਾ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 'ਅਰੱਤੂ' ਜਲੂਸ (ਪਵਿੱਤਰ ਇਸ਼ਨਾਨ) ਦੌਰਾਨ
ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ) ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਓ;

ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਰ ਲੜਕੇ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾ 'ਦਾਸ' ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹਰ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਦੀ 'ਸੇਵਨੀ' ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਰੋਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ 'ਉਪਨਯਾਨਮ' ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ;

ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਭੇਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ;
ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ
ਦੇਵਤਾ ਜਦੋਂ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਪੱਟੂ' ਅਤੇ 'ਕਨਿੱਕਾ' (ਰੇਸ਼ਮ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ) ਭੇਟ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਧਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ;

8. ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ 'ਏਕਾਂਤ ਦਰਸ਼ਨ' ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਨੰਬੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਹਨ;

9. ਜਦੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਵੀਰਾਲੀ ਪੱਟੂ' ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਸਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਮੰਦਰ ਬਣਾਓ;

ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ;

ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਜਲੂਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ (ਉਡਾਵਲ)
ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਦੋਵਾਂ ਤਿਉਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪੱਲੀਵੇਤਾ ਲਈ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੇਟਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਡ, ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ। ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਹਲਫਨਾਮੇ;-

"... ... ਇੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਵੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟੁਕਲ ਭਗਵਤੀ ਮੰਦਰ, ਪਜ਼ਵੰਗਜ਼ੀ ਗਣਪਤੀ ਮੰਦਰ ਆਦਿ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ...
... ... ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ "ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਦਾਸ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਜਨਤਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ। ... ..."
ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਰਵਾਇਤੀ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਜਾਂ ਦਹਾਕਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ.

ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ 01.11.2012 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਕੁਝ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"29. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ
ਸਾਬਕਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ (ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਹਿਰ ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਸਮੇਤ) ਦੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਵਥੀ
ਥਿਰੁਨਲ ਗੌਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੇਈ (ਸ਼ਾਹੀ ਸੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ), ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਹੈ
ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਭਵਨ ਦੁਆਰਾ, ਦਿਲਚਸਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਆਨੰਦੂਰਪੁਰਾ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?
ਚੌਵ੍ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਤ੍ਰੀਰਥਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੰਦਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਮਿਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ
ਨਾਡੂ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ, ਮਥਿਲਾਕੋਮ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਖਜੂਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਆਰਕਾਈਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

30. ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੈ
ਕਟੂ ਸ਼ਰਕਰ ਯੋਗਮ (8 ਕੁਦਰਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਿਸ਼ਰਣ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12008 ਸਲਾਗ੍ਰਾਮ ਭਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਟੂ ਸ਼ਰਕਰ ਯੋਗਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਸ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1739 ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਵੀਰਾ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ (1706-1758)। ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸਿਰਫ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੀ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਇਸ ਲਈ, ਯਥਾ ਸਲਾਗ੍ਰਾਮੇ ਹਰੀ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਗੁਣ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸਲਾਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲਿੰਗਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ (ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ 12 ਸਲਾਗ੍ਰਾਮ ਸ਼ਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਮਹਾਖੇਤਰਮ ਜਾਂ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਹੈ।

… … …

34. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੇਨਾਡ੍ਡ ਰਾਜਾ ਵਮਸ਼ਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੇਰਾ ਰੋਇਆ ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਆਯੀ ਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ◌ਂ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੇਵਤਾ ਮੰਨਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਨੂੰ 'ਯਾਦਵਿੰਦਰ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਲਦਾਇਵਤਮ ਜਾਂ ਯਾਦਵਕਸ਼ਤਰੀਆਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੇਵਤਾ (ਵਰਤਮਾਨ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਇਲਟੀ); ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ 'ਕੁਲਦੈਵਤਾ' ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਇਲਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ 'ਇਸ਼ਟ ਦੈਵਤਾ' ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਵਜੋਂ ਪੂਜਿਆ ਹੈ ਨਿੱਜੀ ਚੋਣ।

35. 1731 ਈ. ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਾ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀਰਾ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਮ ਵਰਮਾ (1758-1798) ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਸਮਰਪਿਤ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸੀ। 1750 ਈ. ਵਿੱਚ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਇਸ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸ਼ਲੋਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵੀ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵੇਦਾਂ ਅਤੇ ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਸਨ ਵੈਦਿਕ ਪਰੰਪਰਾ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਏਤਰਾ ਯੋਗਮ ਨਾਮਕ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

36. ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਮ ਵਰਮਾ (1813-1846) ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਨ ਕਲਾ, ਸਾਹਿਤ, ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ। ਉਹ ਸੀ ਇੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਰਾਜਾ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੋਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉੱਨਤ ਕੀਤਾ, ਦੁਰਲੱਭ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਕੀਤੀ ਉਪਾਅ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਹਨ ਮੁਥੁਸਵਾਮੀ ਦੀਕਸ਼ਿਤਰ, ਤਿਆਗਰਾਜ, ਸ਼ਿਆਮਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੁਨਲ।
ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਸਮੇਤ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਦੌਲਤ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਵੈਂਟਕਾਤਾ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਅਈਅਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਤਾਬ 'ਸਵਾਤੀ ਥਿਰੁਨਲ ਐਂਡ ਹਿਜ਼ ਸੰਗੀਤ' ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਘਟਨਾਪੂਰਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਦਰਬਾਰੀ ਨੇ ਵਰਣਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਭਗਵਾਨ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਭਿਆਸ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇ ਗਰਭਧਾਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਸਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਦਾ "ਦਾਸ" ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਰ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਸੇਵਨੀ" ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਰੋਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਦੇ 'ਉਪਨਯਾਨਮ' ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ
ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸਾਂ

ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ,
ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ; ਕਿ ਉਹ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਨਾਲ 'ਏਕਾਂਤ ਦਰਸ਼ਨ' ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਨੰਬੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ; ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਸਕ ਜਲੂਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਤਲਵਾਰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਾਰੋਹ
1750 ਈ. ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ। "ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾਨਮ", ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ, ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਜੋ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਤਲਵਾਰ ਐਫ ਨੂੰ ਓਟਕਲ ਮੰਡਪਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ, ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਜਾਜਕ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ" ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਾਂ ਵਜੋਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ
ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਰਾਮੀਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕੁਝ ਰਵਾਇਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, 'ਤੇ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, "ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾਨਮ" ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ, ਮੰਦਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਾਂ ਵਜੋਂ।

ਸ਼ੇਬੈਤ ਸ਼ਬਦ "ਸੇਵਾ" ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸ਼ੇਬੈਤ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ "ਸੇਵਾ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਹਰ ਸ਼ਾਸਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ "ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ" ਭਾਵ ਉਹ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ।

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ, 1123, ਜੋ 24.03.1948 ਨੂੰ ਭਾਵ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਕ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ (ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਆਪਕ ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਸਨ। ਇਹ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਕ ਅਤੇ ਦੇਵਾਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ, ਪਰ ਇਹ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਕ ਅਤੇ ਦੇਵਾਸਵੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ।

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ। ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਗੋਸਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਧਾਰੀ ਜੀ ਵੀ.ਐਸ. ਰੁਮਨਲੋਲਜੀ ਗੋਸਮੀ[24] ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

[24] 16 ਐਮ.ਆਈ.ਏ.137 : (1889) ਐਲ.ਆਰ. 16 ਆਈ.ਏ. 137

ਸੰਸਥਾਪਕ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵਰਤੋਂ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਰਸ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਹੋਏ ਹਨ. ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ
ਪੀਟ ਕੁਨਵੂਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
v. ਚਤਰ ਧਾਰੀ ਸਿੰਘ 25, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦੁਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ
ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੋਂਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਕਲਕੱਤਾ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੂਜੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ
ਕਿ ਮਰਨਸ਼ੀਲ ਡੋਂਜੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੈ
ਉਸ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਸ਼ੇਬਤ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਵਿਦਿਆ ਵਰੂਥੀ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਗਲ ਬਨਾਮ ਬਾਲੂਸਮੀ ਅਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ।[26]

"ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ", ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ. (ਜੇ.ਜੀ. ਘੋਸ਼, "ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ," ਪੰਨਾ 276.) ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ-ਭਗਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਇਆ। ਹਿੰਦੂ ਈ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ: ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ, ਗੋਸਵਾਮੀਆਂ, ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਲਈ,
ਆਦਿ। ਜਦੋਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿੰਦੂ ਪੰਥ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਨੂੰ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਫ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਂ, ਇੱਕੋ "ਨਿਆਂਇਕ" ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿੱਥੇ ਦ੍ਰਾਵਿੜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਰੀਅਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ
ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਮੱਠਾਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਾਸਨ
ਮਠ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵੇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

[25] 13 ਸੂਥ. ਡਬਲਯੂ.ਆਰ. 396

[26] 1922 123: 48 .. 302

ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ, ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ. ਜਦੋਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਿੱਧਾ ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਸਿਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਨੰਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਅਨੰਦ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ "ਟਰੱਸਟੀ" ਹੈ
ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ, ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਭਾਬਾ ਤਾਰਿਨੀ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾ ਲਤਾ ਦੇਬੀ 27 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸ਼ੇਬੈਟ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਡੈਬਿਊਟਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੂਰਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਦਾਨ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਥਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ (ਅਨੁਸਾਰ)
ਬੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ.[28]) ਜੋ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਹਨ।
ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀ ਧਾਰਨਾ। ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਲਕੀ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਹਰ ਸਫਲ ਸ਼ੇਬੈਟ ਆਪਣੇ ਤੁਰੰਤ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੂਲ ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਦਾ। ਜੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ

27 1943 89 : (1943) 2 .. 137

28 ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ।

ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਉ

ਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦਾ ਅਲੋਪ ਹੋਣਾ। ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਾ ਵਾਰਸ ਸ਼ੇਅਰਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ. ਜੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਅੰਦਰ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ
ਬਾਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਜਾਂ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ੇਅਰਟ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ

ਉ

ਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਾ ਸੀ.
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਮਈ 1951 ਵਿੱਚ ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ 21 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ,
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਬੀ.ਕੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ।
ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ.[29], ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹਨ. ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵਿਦਿਆ ਵਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
v. ਬਾਲੁਸਾਮੀ 26 ਕਿ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ
ਜਾਇਦਾਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟਰੱਸਟੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੇਸਟੂਈ ਕਿਊ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਜਾਂ ਮਹੰਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ
ਮੈਨੇਜਰ।

ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਬੈਟ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਸ਼ੇਬੈਟ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਫਰਜ਼ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਵੀ ਹੈ
ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ
ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦਾ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਯੂਸੁਫਰੂਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਹੀਂ

---

29 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸੀ

ਤਨਖਾਹਾਂ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ੇਬੈਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ, ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ;

ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੱਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਸੰਪੰਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਨੋਹਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਭੂਪੇਂਦਰ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਧੁਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ 31 ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਬਤਰਿਨੀ ਬਨਾਮ ਭਬਟਾਰਿਨੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਆਸ਼ਾਲਤਾ[27]. ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸ਼ੇਬੈਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਤੱਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ," ਗੋਸਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲਚਹੈਰੀਜੀ ਬਨਾਮ ਰੁਮਨਲੋਲਜੀ ਗੋਸਸਮੀ 24 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਹੋਬਹਾਊਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਠਕੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ

ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵਰਤੋਂ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਰਸ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਹੋਏ ਹਨ.

ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ

ਸੰਸਥਾਪਕ - ਜਾਂ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਮੌਜੂਦ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰੀਟੇਬਲ

ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲੇਖਕ ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ 21 ਨੇ ਅਗਸਤ 1951 ਵਿੱਚ ਟੈਗੋਰ ਲਾਅ ਲੈਕਚਰ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ।
ਕੈਪਸ਼ਨ "ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ

---

30 ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ.(1933) 60 ਕੈਲ. 452

31 (1935-36) 63 ਆਈ.ਏ. 448

ਟਰੱਸਟ". ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਚੋਂ

ਥੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਂਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਆਮ ਖਪਤ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਪੁਸਤਕ 32 ਵਿਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"1.54 ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:-
ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਦਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਦਾਨੀ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜੇ. ਮਨੋਹਰ ਬਨਾਮ ਭੁਪੇਂਦਰ 30 ਵਿੱਚ, ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਪੱਸਵੀਆਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜ਼ਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ
ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਗੈਰ-ਧਾਰਮਿਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੇਟਰੀਆਂ, ਸਦਾਬਰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਬੈਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ
ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਸ਼ੇਬੈਤ ਜਾਂ ਅਰਚਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੋਹੰਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੂਲ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਬਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ
ਵਿਦਿਆਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਬਾਲੂਸਵਾਮੀ 26 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਹੈ
ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਟਰੱਸਟ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਉਤਪਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"5.1ਓ. ਸ਼ਬੈਤ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਮਿੱਤਰ ਹੈ। - ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਸ਼ਣ 33 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਦੀਆਂ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ

---

32 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਮਾਣਯੋਗ ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰਗਡਕਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ
33 ਅਧਿਆਇ 4 - ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ (ਡੀਮਟਰ)

ਦਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀਬਟਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, "ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ
ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ੇਬੈਟ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ।

ਪ੍ਰੋਸੋਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇਬੀਆ ਬਨਾਮ ਗੋਲਾਬ ਚੰਦ ਬਾਬੂ (34) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਜਿੰਨਾ ਕਿ
ਇੱਕ ਬਾਲ ਵਾਰਸ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤਬਾਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। <u>ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮਿਨੀਸਟਰ, ਜੋ ਇਸਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ
ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।</u> ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਮਿਲ ਅਤੇ ਤੇਲਗੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਰਮਕਰਤਾ, ਮਾਲਾਬਾਰ ਵਿੱਚ ਤੰਜੌਰ ਅਤੇ ਉਰਾਲੇਨ ਵਰਗੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੰਚਯਤਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਸ਼ੂਥਾਲ੍ਹੀ ਮਾਮਲੇ[ਸੋਧੋ] <u>ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ, ਪਰ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ</u>

<u>ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਕਰਤੱਵ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਣ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।</u> ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਮੈਂ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਆਮ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਤ ਅਤੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਧਰਮਕਰਤਾ 36.

… … …

5.5. ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਹੈ. - ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਤ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਦਫਤਰ। <u>ਸ਼ੇਬੈਤ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਰਤੱਵ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਦਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵੀ ਹੈ.</u> ਜਿਵੇਂ ਕਿ

---

34 (1875) ਐਲ.ਆਰ. 2 ਆਈ.ਏ. 145

35 ਰਾਮਨਾਥਨ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਐਸ ਮੁਰੂਗੁੱਪਾ - (1906) ਐਲ.ਆਰ. 33 ਆਈ.ਏ. 139

36 ਦੇਖੋ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਬਨਾਮ ਏਵਲੱਪਾ, ਐਲ.ਆਰ. 49 ਆਈ.ਏ. 237: ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1922 ਪੀ.ਸੀ. 325, 33 ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਿਦਿਆਪੁਰਮਾ ਬਨਾਮ ਵਿਦਿਆਨਿਧੀ (1904) ਈ.ਐਲ.ਆਰ.

ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਏ ਡੇਬਟਰ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਬੈਤ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਮਲਬੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਸਟਮ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 37 ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੀ ਦੇਬਟਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ
ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਜਾਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਕਾਰਜਕਾਲ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ
ਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਹਾਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੇਬੈਤ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਟੈਗੋਰ ਬਨਾਮ ਟੈਗੋਰ 38 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਕਿ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ
ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਡੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ 31 ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਾਬਤਰਿਨੀ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ। ਆਸ਼ਾਲਤਾ 27.
ਜਾਨਕੀ ਰਮਨ ਬਨਾਮ ਕੋਸ਼ਲਿਆਨੰਦਨ 39, ਇੱਕ ਐਂਡੋਮੈਂਟ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਈ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਵੰਡ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ
ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਣਾ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ।
5.6. ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। - ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਉਸ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ. "ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ," ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਸਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਲੋਭਰੀਜੀ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੋਬਹਾਊਸ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਬਨਾਮ ਰੁਮਾਨ ਲਾਲੂਜੀ 24 - ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - "ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਠਕੁਰ ਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ

---

37 ਅਧਿਆਇ 6 (ਮੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ: ਇੱਕ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ)

38 9 ਬੀ.ਐਲ.ਆਰ. 377

39 ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਪੈਟ 293

ਸੰਸਥਾਪਕ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵਰਤੋਂ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਹੋਵੇ
ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮੌਜੂਦ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸੰਸਥਾਪਕ।

… … …

5.31. ਸ਼ੇਬੈਤਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਲੋਪ ਹੋਣਾ। - ਜਦੋਂ ਲਾਈਨ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਬੈਤ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਬੈਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਸ਼ਕਤੀ, ਮੈਨੇਜਰਸ਼ਿਪ ਉਸ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ 40.

ਜੇ ਸ਼ੇਬੈਟਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੰਸਥਾਪਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੁੜ-ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕੋਈ ਧੋਖਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ.
ਪਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ
ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ
ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਲਬੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਥੁਸਵਾਮੀ ਅਯਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ੇਫਰਡ, ਜੇ.ਜੇ. ਮੱਲਨ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਪੁਰੂਸੋਥੋਮਾ 41, ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ
ਐਸਚੀਟ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਣਵੰਡੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ

---

40 ਸਾਬਿਤਰੀ ਠਾਕੁਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਐਫ.ਏ. ਸਾਵੀ, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 12 ਪੰਨਾ 359; ਜਗਨਨਾਥ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 25 ਕੈਲ. 354

41 ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 12 ਮੈਡ. 287, 291.

ਇਹ ਕੇਵਲ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ

ਜਿ

ਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)

ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ 21 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਨੋਹਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਭੂਪੇਂਦਰ ਨਾਥ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।[30]ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ: ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ

ਸ਼ਬੈਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ,

ਜੇ. ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

15. ਦੇਵਤਾ ਕੇਵਲ ਆਦਰਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ;
ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਹੈ;

ਹਕੀਕਤ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਰਹਿਤ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼ੈਬੈਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵਧੇਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਇੱਕ ਦਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਖੁਦ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਭਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਕ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਦਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਹੈ
ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ- ਜੋ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ
ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ..... ਸੀਮਤ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਰ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ, ਚਾਹੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਕੋ ਇਕ ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ
ਸ਼ੇਬੇਟਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

… … …

ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:
ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦਾ ਮਿਨੀਸਟਰ; ਇਹ ਇੱਕ ਨੰਗਾ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪਰ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ ਹੈ

v

ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਤੀ ਟਰੱਸਟੀ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ....."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

65. 16.03.1954 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ.[29] ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮਠ 42 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀਂਦਰ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਅਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ
ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਚਿਤਤਾ ਨਾਲ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:-
ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਠਾਧੀਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1921 ਤੋਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਜੀਵਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਵਰਗੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ
ਲਾਭਦਾਇਕ. ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ 26 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਮਹੰਤਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਅਹੁਦਾ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਗਣਿਤ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਬੈਟ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 30 ਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਣੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
v. ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ 31 ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਬਤਰਿਨੀ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾਲਤਾ[27] ਵਿੱਚ। <u>ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸ਼ੇਬੈਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਤੱਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਹੈ,</u>
<u>ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ</u> ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਦੇਬਬ੍ਰਤ 21 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਉਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ,
ਮਹੰਤ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। <u>ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੰਤਸ਼ਿਪ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਵਿਚ, ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਅਤੇ</u>
<u>ਜਾਇਦਾਦ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ</u> ਅਤੇ
ਨਾ ਹੀ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. <u>ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਹੰਤ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ</u> ਉਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

---

42 (1954) 1005

ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਏ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਕਾਰਜਕਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ; ਅਤੇ ਇਹ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਮਹੰਤ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਹੰਤਸ਼ਿਪ ਆਮ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਇਦਾਦ, ਪਰ ਇਹ ਇਸਦੇ ਅਜੀਬ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਹੁਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਪੱਸਵੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਬੀ ਉਸ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਐਫ) ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਤੱਤ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹੰਤ ਅਤੇ ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਮਹੰਤ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ। ਪਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹੰਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਸਥਾਈਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਗਣਿਤ। ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਦਾ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਹੈ ਗਣਿਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਲਾਈਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਕੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਗਣਿਤ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਠਾਧੀਪਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੌਕਰ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

66. ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ 08.04.1954 ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਸੀਤਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਕੇ.[29] ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ 'ਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾਸ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਠਾਕਰਦਵਾੜਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਠ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਹੰਤਸ਼ਿਪ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਸਥਾਪਕ ਖੁਦ ਜਿਸਨੇ ਦਾਨ ਬਣਾਇਆ. ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਕਮਿਟੀ ਲੈਡ ਡਾਊਨ – ਵਿਦੇ ਗੌਦਾ ਪੁਰੀ ਵੀ। ਛਤਰ ਪੁਰੀ44, ਇਨ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ: "ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੌਣ ਮੁਹੰਤ ਵਜੋਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ..... ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ:

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 67. ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇਂਦਰ ਰਾਮ ਡੋਸ ਵਿ.
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇਵੇਂਦਰ ਡੋਸ 45 ਨੇ ਕਿਹਾ:

"7.ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਸਾਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਨੂੰ
ਅੰਨਾਸਾਮੀ ਪਿਲਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਹੱਦ
v. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਦਲਿਆਰ 46 ਇੱਕ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਚੇਤਨ ਡੋਸ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਮਹੰਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ੁਰਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਾਅ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਚੇਤਨਡੋਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਚੇਤਨਡੋਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ

---

43 ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 606
44 13 ਇੰਡ ਐਪ - ਪੰਨਾ 105 (ਪੀਸੀ) (ਏ)
45 (1973) 1 ਐਸਸੀਸੀ 14
46 28 ਪਾਗਲ 219

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏ ਚੇਤਨਡੋਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਹੰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਚੇਲਾ ਲੱਭਣਾ ਸੰਭਵ ਸੀ ਜੋ ਚੇਤਨ ਡੋਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਰਵਾਇਤੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਰੁਟੀਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਬ੍ਰੇਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਵਿੱਚ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ
ਅਭਿਆਸ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਲਾਈਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੂਲ ਵਿਰਾਮ ਸੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਨਾਰਾਇਣ ਡੋਸ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਵਾਇਤੀ ਸੀ

ਸੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਇੰਟਰਲੋਪਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੂਲ ਲਾਈਨ ਦਾ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਹੰਤ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ
ਮੱਟ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਰਿਵਾਜ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਚੇਤਨ ਡੋਸ ਦੇ ਮਹੰਤਕਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ
ਸਾਨੂੰ ਮਠ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਡੋਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਡੋਸ ਮਹੰਤ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਜਦੋਂ ਚੇਤਨ ਡੋਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਚੇਤਨਡੋਸ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮਠ ਦੇ ਮਹੰਤ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ

ਇਸ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੱਟ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਆਮ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹ
ਮਹੰਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਮਹੰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਠ ਦਾ ਮਹੰਤ ਸੀ
ਵ੍ਹਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਆਦ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੱਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣਾ
ਚੇਤਨਡੋਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੇਵੇਂਦਰ ਡੋਸ ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਬਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵੇਂਦਰ ਡੋਸ ਉੱਤਰ-ਭਾਰਤੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਹੰਤ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜੀ
ਇਸ ਮੱਟ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੇਤਨਡੋਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਚੇਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਮਹੰਤ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਰਾਜੇਂਦਰ ਰਾਮ ਡੋਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਮਹੰਤ ਬਣਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਚੇਤਨਡੋਸ

ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਾਈਨ ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇਂਦਰ ਰਾਮ ਡੋਸ ਉੱਤਰ-ਭਾਰਤੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਡੋਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੀਵਤ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੂਲ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕੇ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੀਏ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਣਾ. ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕੁਝ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮੱਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮੱਟ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਾਹੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਵੇਂਦਰ ਡੋਸ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ
ਚੇਤਨ ਡੋਸ ਇਸ ਮਠ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਚੇਲੇ ਵਜੋਂ."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

68. ਪ੍ਰੋਫੁੱਲਾ ਚੋਰੋਨ ਰਿਕੁਇਟ 20 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"20. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ
ਸੰਕਲਪ, ਕਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣਾ। ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਆਦਰਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਲੋੜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਜਿਹਾ ਏਜੰਟ
ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ
ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ ਨੂੰ ਸਟੀਕਤਾ ਅਤੇ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਬੁਲਾਰਾ, ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਅਸਥਾਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧ ਹਨ ਡਿਬਟਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਮੂਰਤੀ ਵਿਚ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟ ਵਿਚ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੈਬੈਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਬੈਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਅਤੇ ਉਸਫਰੂਕਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ
ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਦਫਤਰ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਏ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. "ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵੇਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਹਨ
ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ". ਦਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੀ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ. ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ,
ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ।
ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ ਨਿਕਾਸ। [ਗੋਸਾਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਧਾਰੀ ਜੀ ਵੀ. ਰਮਨਲਾਲ ਜੀ।[24]]

ਫਿਰ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਡੀਬਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਡੈਬਿਊਟਰ ਜਾਂ ਦਾਨ ਵਿੱਚ, ਸਮਰਪਣ ਜਨਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਪਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਦਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਨਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਡਿਮੱਖਣ ਦਾ ਹੈ।
ਅੰਤਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ, ਜੇ ਸੁਈ ਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਇਕ ਮਨ ਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਫੰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੋ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿਓ
ਇਸ ਦੀ ਮੂਲ ਵਸਤੂ ਤੋਂ। ਕੀ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਦਾਨ ਜਾਂ ਡੈਬਿਊਟਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੁਆਰਨਾਥ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਸੇਨ 47 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਮਰਪਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ, ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ,
ਪਰ "ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ
(ਡਿਬਟਰ) ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਮਥ ਨਾਥ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਧਿਊਮਨ ਕੁਮਾਰ ਮਲਿਕ 48 ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ

ਮੂਰਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸਦੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

47 4 52 : 2 233

48 52 245 : 1925 139

69. ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਮ ਸਿੱਦੀਕ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਮਹੰਤ ਸੁਰੇਸ਼ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਰਾਮ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਮੰਦਰ ਕੇਸ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ[49] ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ. ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

425. ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਇੱਕ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਕਸਦ ਬਾਰੇ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਇੱਕ ਸਵੈਮਭੂ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੈ
ਕੁਦਰਤ। ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ ਆਦਰਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰੇਗੀ, ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗੀ
ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਿਆ ਕੇ ਦਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ। ਸ਼ੈਬੈਟ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ.

… … …

429. ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸ਼ੈਬੈਤ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੈ। ਸ਼ੈਬੈਟ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਾਇਕ, ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਨੁਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ. ਉਹ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਟ, ਭਾਵ, ਸ਼ੈਬੈਟ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸ਼ੈਬੈਟ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ
ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਦਾਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੈਬੈਟ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। <u>ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸ਼ੈਬੈਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ</u>
<u>ਮੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਬੈਟ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ.</u> ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੰਬੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ੈਬੈਟ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

---

[49] (2020) 1 1

ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ। ਇਸ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਫ਼ੈ

ਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਰਸ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

… … …

434. ਉਹਨਾਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ, ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ ਦੀ ਡੈਬਿਊਟਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬੀ ਯੂਸਫਰੂਟ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਸੰਪੂਰਨ, ਪਰ ਵੰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਹੈ 50. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਮਲਿਕ 21 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ
ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸ਼ੀ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸ਼ੇਬੈਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਦਫਤਰ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: (ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਡੀ
ਮਲਿਕ ਕੇਸ 21 (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. ਪੰਨਾ 296, ਪੈਰਾ 11).

“11. … ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੇ ਸਿਰਫ ਕਰਤੱਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਦਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ
ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਲਾਭਕਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦਾ ਡੈਬਿਊਟਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ. ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੈਬੈਟ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ੇਬੈਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ, ਮਿਲਾਏ ਅਤੇ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਇਕੱਠੇ; ਅਤੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਦੂਸਰਾ। ਇਹ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ

---

50 ਨੂੰ ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਧੂਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ ਧੂਰ, 1936 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਪੀਸੀ 53: (1935-36) 63 ਆਈਏ 448 ਅਤੇ ਭਾਬਤਰਿਨੀ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾਲਤਾ ਦੇਬੀ, 1943 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਆਨਲਾਈਨ 1: (1942-43) 70 57

ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ
ਮੂਰਤੀ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.[51]"

70. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਤਿਲਕ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਵਿੰਦਲਾਲ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਡੈਬਿਊਟਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਐਫ) ਅਤੇ 31 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਗਜੇਂਦਰਗਡਕਰ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:-

"ਨਾਥਦਵਾਰਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਜੀ ਦਾ ਮੰਦਰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਵੈਸ਼ਣਵ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਲਭ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਪੂਜਨੀਕ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰ, ਇਸ ਲਈ ਨਾਥਦਵਾਰਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਜੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਿਥਿਹਾਸ ਨੇ ਨਾਥਦਵਾਰਾ ਵਿਖੇ ਇਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਲ ਬੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਕਲਪਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਹਾਣੀ ਕਿੱਥੋਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ
ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

… … …

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰ ਨਿੱਜੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ, ਅਕਸਰ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ
ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਇੰਨੀ ਉੱਚ ◌ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ

---

[51] ਬਦਰੀ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਪੁੰਨਾ, (1979) 3 ਐਸਸੀਸੀ 71: ਪ੍ਰੋਫੁੱਲ ਚੋਰੋਨ ਰਿਕੁਇਟੇ ਬਨਾਮ ਸੱਤਿਆ ਚੋਰੋਨ ਰਿਕੁਇਟੇ, (1979) 3 ਐਸਸੀਸੀ 409 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

[52] (1964) 1 561

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇੱ

ਕ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ
ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਬਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਦੇਵਤੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ
ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਦਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ. ਕਿੱਥੇ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਈ ਵਾਰ, ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੰਦਰ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ? ਬੇਸ਼ਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦਿੱਖ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

ਸੀ ਫੈਕਟਰ; ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ
ਕੀ ਜਨਤਾ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਕੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ
ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁਮਾਰੋਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪੂਜਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ....
….. ਜੇ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੂਰਤੀ
ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਜੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੰਦਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ
ਅਤੇ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਸਮੇਤ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ....

… … …

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿਲਕਯਾਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤਿਲਕਯਾਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਵਹਾਰ
ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣਾ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ
ਤਿਲਕਾਇਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਤਿਲਕਾਇਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿਲਕਾਇਤ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।
ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤਿਲਕਯਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਤਿਲਕਯਾਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਮੰਦਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮਲਕੀਅਤ ਜਿਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮੀਰ ਅਲੀ ਨੇ ਸੰਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ

ਮਹੰਤ ਅਤੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਮਦਰਾਸ 42 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਹੈ। ਤਿਲਕਯਾਤ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ, ਲੀਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਿਲਕਯਾਤ ਦੁਆਰਾ ਉਦੈਪੁਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਖਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ

ਮੰਦਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੰਤ ਜਾਂ ਸ਼ੇਬੈਤ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਹੱਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿਲਕਯਾਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਮਹੰਤ ਸੀ, ਧਾਰਾ 19 (1) (ਐਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਰਟੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣਗੇ.

19(5). ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜੋ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਤਿਲਕਯਾਤ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿਲਕਯਾਤ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੇਟਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੱਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲੱਖਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ; ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ,

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾਥਦਵਾਰਾ ਮੰਦਰ ਐਕਟ, 1959 (1959 ਦਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਐਕਟ 13) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਹ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਐਫ), 25 (1), 26 (ਬੀ) ਬੀ ਅਤੇ (ਸੀ) ਅਤੇ 31 (2) ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਐਕਟ, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਲਕਯਾਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1934 ਨੂੰ ਉਦੈਪੁਰ ਦੇ ਰਾਣਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਲਕਯਾਤ (ਮੰਦਰ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਦੈਪੁਰ ਦਰਬਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ
ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਤਿਲਕਯਾਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਮੁੱਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਸਖਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਫਿਲਹਾਲ ਤਿਲਕਯਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਬਣਾਇਆ ਸੀ,
ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ. ਇੱਕ ਕਸਟਡੀਅਨ ਜਾਂ ਸ਼ੁ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ,
ਬੇਸ਼ਕ, ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ. ਉਹ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਟਰੱਸਟੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ
ਤਿਲਕਾਇਤ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ
ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ੇਬੈਟ; ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਖੋਜ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਤਿਲਕਾਇਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ
ਮਹੰਤ ਜਾਂ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ 21 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ,
ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ,

ਉਹ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਰੂਰ ਮੱਠ ਕੇਸ 42 ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ 21 ਦੇ ਫੈਸਲੇਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਮ ਸਿੱਦੀਕ (ਰਾਮ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਮੰਦਰ ਕੇਸ) 49 ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ,

ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ ੨੧ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪੈਰਾ 434.

ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ਬੈਤ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਹੁਵਾਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸੀ ਨੂੰ "ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 5.5 ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ", ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਮਾਣਯੋਗ ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰਗਡਕਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਜੋ ਇਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਜਾਂ
ਵੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਢੰਗ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ।
(ਗੋਸਾਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਧਾਰੀਜੀ ਬਨਾਮ ਰੁਮਨਲੋਲਜੀ ਗੋਸਾਮੀ 24)

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ
ਸੰਸਥਾਪਕ - ਜਾਂ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਹੋਵੇ
ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ. (ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਮਲਿਕ 21)

ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਟੀਕਤਾ ਅਤੇ ਸਟੀਕਤਾ. ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਬੁਲਾਰਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਅਸਥਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡਿਬਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ,
ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ

ਇੱ

ਕ ਮੂਰਤੀ, ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟ ਵਿੱਚ। (ਪ੍ਰੋਫੁੱਲ ਚੋਰੋਨ ਰਿਕੁਇਟੇ ਬਨਾਮ ਸੱਤਿਆ ਚੋਰੋਨ ਰਿਕੁਇਟੇ 20)

ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:
ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦਾ ਮਿਨੀਸਟਰ; ਇਹ ਇੱਕ ਨੰਗਾ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪਰ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। (ਮੋਨੋਹਰ
ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਭੂਪੇਂਦਰ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।[30])

ਗਣੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ 31 ਅਤੇ ਭਾਬਾ ਤਾਰਿਨੀ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾ ਲਤਾ ਦੇਬੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ[27] ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ, ਸ਼ੇਬੈਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਤੱਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮੱਟ 42 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀਂਦਰ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਅਰ)

ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਵਿਦਿਆ ਵਰੁਤੀ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਬਾਲੂਸਾਮੀ 26 ਕਿ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ। (ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਮਲਿਕ 21)

ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਜਾਂ ਮਹੰਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ। (ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਮਲਿਕ 21)

ਮਹੰਤਸ਼ਿਪ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ
ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੱਤ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.
ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਹੰਤ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਕਾਰਜਕਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ
ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਮਹੰਤ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ. (ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮੱਟ 42 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀਂਦਰ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਅਰ)

() ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿਚ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਹਨ
ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਸ਼ਰਣ; ਅਤੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਦੂਜੇ ਤੋਂ। ਇਹ ਇਸ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ
ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜੋ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ. (ਅੰਗੁਰਬਾਲਾ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਮਲਿਕ 21)

() ਕਿਸੇ ਮਠ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਹੰਤਸ਼ਿਪ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਦਾਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। (ਸੀਤਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ 43)

() ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਸਾਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਗਯ ਦਰਸ਼ਨ ਰਾਜੇਂਦਰ ਰਾਮ ਡੋਸ ਬਨਾਮ ਦੇਵੇਂਦਰ ਡੋਸ 45)

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਣਾ। (ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਦੀਗਿਆ
ਦਰਸ਼ਨ ਰਾਜੇਂਦਰ ਰਾਮ ਡੋਸ ਬਨਾਮ ਦੇਵੇਂਦਰ ਡੋਸ 45)

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। (ਐਮ. ਸਿੱਦੀਕ ਰਾਹੀਂ ਐਲ.ਆਰ.
ਬਨਾਮ ਮਹੰਤ ਸੁਰੇਸ਼ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਰਾਮ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਮੰਦਰ
ਕੇਸ)[49]

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ
ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਜਾਂ
ਵੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ, ਮਾਲਕੀ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਫਤਰ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਮ

ਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਬੈਟ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ
ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਿਨੀਸਟਰ; ਅਸਥਾਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਅਤੇ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1686 ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰਥੰਡ ਵਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ
ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਰਿਹਾ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਗਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਲੜੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਟੁੱਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 10.08.1947 ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
ਗੱਦੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰੂਮਕਕਥਾਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਰੇਵਥਿਨਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ
ਬਾਲਗੋਪਾਲ ਵਰਮਾ 13 ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ
ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਸ਼ਾਸਕ ਤੱਕ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਸ਼ਾਸਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਮੂਲ ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ ਲੱਭੇ ਗਏ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ੈਬੈਟਾਂ ਦੀ ਅਟੁੱਟ ਲਾਈਨ; ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਸ਼ੇਬੈਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ
ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਜ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ ਦਾ ਦਫਤਰ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਹੁਦਾ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਦਫਤਰ ਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਿਆ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਹ

ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦੇ ਹਨ।

ਮਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
1949

ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ
11 ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇ "ਸ਼ਾਸਕ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ
ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ.

ਆਰਟੀਕਲ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ "ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਲਈ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ "ਇਸ ਦੌਰਾਨ" ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇਗਾ।
ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਲ". ਆਰਟੀਕਲ V ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ
ਰਾਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਆਰਟੀਕਲ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਐਕਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ
ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ। ਆਰਟੀਕਲ 9 ਨੇ ਫਿਰ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ, ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ "ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥਾ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸ਼ਾਸਕ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਜਾਂ ਮੁਖੀਆਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਸਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ

ਮੌਤ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ, ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ "ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ"

ਇੱ

ਕ ਵਾਕ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸਾਬਕਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਚੀਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਲ "ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ
ਸਾਬਕਾ ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ ।

ਆਰਟੀਕਲ V ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੱਕ ਸੀ
"ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ। ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ
ਆਰਟੀਕਲ V, ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ, ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਟੀਕਲ V ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਨਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ
15.08.1947 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਗਿਆ. ਆਰਟੀਕਲ V ਦਾ ਭਰੋਸਾ
ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਗੱਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਨਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ।

ਆਰਟੀਕਲ V ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਰਟੀਕਲ V ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ V, V ਅਤੇ V ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹੱਕ ਅਤੇ
ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਆਰਟੀਕਲ V ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਗੱਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰਟੀਕਲ V ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ
ਉਦੇਸ਼[ਸੋਧੋ] ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਏ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਮ ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇਵੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ ਹੁਣ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਏ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਸੀ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ ਜੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਅਤੇ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਾਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

ਆਰਟੀਕਲ 'ਏ'। ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ 'ਡੀ' ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ

ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਾਸਵੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕੋਚੀਨ ਦੇਵਾਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਕੋਚੀਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪ ਆਰਟੀਕਲ 'ਈ' ਅਤੇ 'ਐਫ' ਸਬੰਧਤ ਦੇਵਾਸਵੋਮ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ।

ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ "ਹੁਣ ਨਿਯੰਤਰਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਮੰਦਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ। ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ 'ਬੀ' ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਰਵਗ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ ਹੋਣਗੇ

"ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ. ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ।

ਇਕ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਫ ਇੰਟਰਵੇਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੇ "ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ

ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਵਜੋਂ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ

ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ.

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ "ਸ਼ਾਸਕ" ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਐਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ,

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੋ ਏ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਜੋਂ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ
ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਬੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ
ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਣ ਗਿਆ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਛੇਵੀਂ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਤੇ ਦਸਵੀਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ, ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪਰ ਇਰਾਦਾ ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਆਰਟੀਕਲ ਨੇ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਵਿਧੀ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਸੀ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ". ਇਸ ਲਈ,
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਿਰਫ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਕੋਲ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹੀਆਂ ਜੋ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਦਾ ਮੁਖੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ।
ਫਿਰ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਯਾਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਧਾਰਾ ਸੀ. "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਵਜੋਂ ਹਵਾਲੇ
ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜੀ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਜਾਂ "ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਵਜੋਂ , ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਅਤੇ
ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਡੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਕੋਚੀਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਕੁਝ ਖਾਸ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ

ਇੱਕ ਮੰਦਰ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਰਜਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੱਭਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀ

ਚਿੰਤਤ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਿਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਪ-ਲੇਖ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ

ਆਰਟੀਕਲ V ਦਾ 'ਬੀ' ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਈਨਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ

ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੈਬੈਤ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਸ਼ਬੈਤਾਂ ਦੀ ਅਟੁੱਟ ਲਾਈਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਮੈਨਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਗਾਅ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਇਹ ਹੈ

ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ 1948 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਰਚ 1950 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਮੰਤਰਾਲਾ। ਇਸ ਨੇ ਪੈਰਾ 139 ਤੋਂ 145 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਅਤੇ ਕੋਚੀਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਪੈਰਾ 141 ਅਤੇ 142 ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਸਮੇਤ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵਮ-ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੇਠ:-

"141. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ - ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰਾਂ - ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇਵਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਦਾ ਮੰਦਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਟ੍ਰਾਵਾਵਨਕੋਰ ਦਾ। ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕੱਲੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਵਿੱਚ

ਮੰਦਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਾਲਾਨਾ 1 ਮਿਲੀਅਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਥੇ 348 ਵੱਡੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ 1123 ਛੋਟੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਸਵੋਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ

ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਦੇਵਸਵ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ. ਹਿੰਦੂ ਰਾਏ

ਰਾ

ਜ ਵਿੱਚ ਏ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
1912 ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਨਾਫਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਸ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਥੀ ਤੱਕ ਸੀ
ਵੀਹ ਮਿਲੀਅਨ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ 5.1 ਮਿਲੀਅਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 600,000 ਰੁਪਏ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।
142. ਪਿਛਲੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਛੋੜਾ, ਜੋ
ਦੇਵਸਵੋਮ ਬਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ,
ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਦੇਵਸਵੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੋ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਡੀ ਹਿੰਦੂ ਬਲਕਿ ਹਰੀਜਨ ਾਂ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੀਜਨ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ
ਵਿਭਾਗ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪੇਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਸਾਬਕਾ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ. ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ V
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ।

ਵ੍ਹਾਈਟ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਗਵਾਲੀਅਰ, ਇੰਦੌਰ ਅਤੇ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਹੈ
ਆਰਟੀਕਲ V ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਥਾਰਟੀ -

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ,

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਫੌਜੀ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ, ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ

ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੰਗਾਜਲੀ ਫੰਡ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦਾ ਫੰਡ ਦਾ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਚਰਿੱਤਰ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗੰਗਾਜਲੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਫੰਡ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਫੰਡ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦਾ ਫੰਡ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਟਾ
ਪੈਰਾ 159 (v) ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਗੰਗਾਜਲੀ ਫੰਡ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

(v) ਗੰਗਾਜਲੀ ਫੰਡ। ਇਹ ਫੰਡ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 16,237,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਫੰਡ ਹੈ, ਸਿੰਧੀਆ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਗੰਭੀਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੁੱਖਮਰੀ ਦੌਰਾਨ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਫੰਡ। ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਇਸ ਫੰਡ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ
ਲਾਭ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਫੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੋਲ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਟੀਕਲ 7 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਰਾਜ
ਪ੍ਰਮੁੱਖ, ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੰਗਾਜਲੀ ਫੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ
ਵੈਸਟਿੰਗ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਾਸਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਗੰਗਾਜਲੀ ਫੰਡ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1954 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੰਗਾਜਲੀ ਫੰਡ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ, ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੰਡ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ (ਏ) ਭੁੱਖਮਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;
(ਅ) ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਹਤ; ਅਤੇ () ਸਿੱਖਿਆ। ਇਹ ਐਕਟ 2003 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ V (2) ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ

ਇ

ਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਅਜਿਹਾ ਟਰੱਸਟ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ।
ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ"। ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ "ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ"
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਦਾਨ ਵੀ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਰਸਤੇ
ਅੰਤਰਿਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ ਜਿਸ ਦਾ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ. ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਸੀ' ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਹੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧੀਨ ਸੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ। ਬੀ , ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਸਮਝੌਤਾ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੁਣ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪੇਪਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ
ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਜਾਂ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਹਵਾਲੇ ਰਾਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ ਜਾਂ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ।

80) ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਨ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 11 ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ ਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਸ ਸੀ. ਆਰਟੀਕਲ V ਅਤੇ V ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕੌਣ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸਨ ਜਾਂ
"ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ". ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਸਿਰਫ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ, ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਵਰਗੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਜ". ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗੱਦੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਕੀ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ
ਜਾਂ ਹੁੱਕਦਾਰੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪ੍ਰੀਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਸੀ ਜਾਂ
"ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬਾਕੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਹੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਦੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਆਰਟੀਕਲ V ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੰਦ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ
ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਹਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਏ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਮੰਦਰ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਂਡਰਾਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕਰੇਗਾ

" ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ", ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

<u>ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ
ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ</u>

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਅਤੇ ਹੱਕ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 29153 ਪ੍ਰੀਵੀ ਪਰਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ
ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਰਕਮ ਸੀ
ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 36253
ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਰੰਟੀ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ
ਸਮਝੌਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ।

ਧਾਰਾ 366 (22)[54] ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ
ਜਿਸ ਨੂੰ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ
ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
54 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੀ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ। ਧਾਰਾ 363, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, "ਕੁਝ ਸੰਧੀਆਂ, ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਤੀਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਸੀ। ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ ਤੀਜਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੇਂ ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾਂ◌ੂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡ "ਸ਼੍ਰੀ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ " ਅਤੇ 6 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉਪ-ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਈ ਗਈ।
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਧਿਆਇ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੇਂ ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ 'ਬੀ' ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਵਸਵੋਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੇਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਸੀ' ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਦੇਵਸਵੋਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ
ਇਸ ਸਮੇਂ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜਾ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਡੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਚੀਨ ਦੇਵਸਵੋਮ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂ
ਮੰਦਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ
ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਾਧਵ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਸਨ
ਰਾਓ ਸਿੰਡਾ 12, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 291, 362, 363 ਅਤੇ 366 (22) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ
ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 362 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

23. ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੰਡਮ
1949 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਬਾਈ
ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ
ਇਸ ਵਿੱਚ 34 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਸੂਚੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ
ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟਾਂ, ਜਗੀਰ ਦਾ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ
ਪਰਿਵਾਰ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ, ਮੰਗ ਤੋਂ ਛੋਟ
ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ
ਪਰਸ ਸਦਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

ਧਾਰਾ 366 (22) ਤਹਿਤ 'ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ' ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“53. …. ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਰ ਗਰੰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ
ਹੈ। ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ.....

… … …
72 … ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲਾਗੂ
ਕਰਨਾ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ

ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਪਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਟੀਕਲ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਬਾਰੇ।

ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ

77. ਆਰਟੀਕਲ 291, 362 ਅਤੇ 366 (22) ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 291 ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਫੰਡ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਥੀਮ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ੩੬੩ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਧਾਰਾ 362 ਧਾਰਾ 363 ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਗਰੰਟੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਾਰਾ 362 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ ੩੬੨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ ੩੬੩ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 366 (22) ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ
ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਵਰਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸ਼ਾਹ, ਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ
ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"126. ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ
ਰਾਜ[ਸੋਧੋ] ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ

ਅੰਤਮ ਏਕੀਕਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਰਾਜ ਦੇ ਐਕਟ ਬਣੇ ਰਹੇ।

(
ਓ) ਰਾਜ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ
ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 291 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਦਾ ਸਰੋਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਸਮਝੌਤੇ[ਸੋਧੋ] ਆਰਟੀਕਲ 291 ਵਿਚਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ: "ਸੂਬਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਰਾਜਾਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੰਘ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਅ
ਜਿਹੀਆਂ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ
ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ। ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਇਕਾਈ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ,
ਸਰੋਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੂਲ ਸਰੋਤ; ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ
ਸਰਕਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

… … …

129.ਧਾਰਾ ੩੬੨ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੈ. ਉਹ ਲੇਖ
ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ।
ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਦੀ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਰੋਸਾ, ਪਰ ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ
ਮੂਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਅਤੇ 1961, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957, ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1958, ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1878, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ।

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਰਿਆ, 1898. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਸਕ ਜੋ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ, ਨਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ: -

134. ਧਾਰਾ 363 ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਮ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੰਗਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ। ਅਦਾਲਤ
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ.
ਅਦਾਲਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਖੇਡੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਮ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਜੀਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ
ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ. ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

… … …

136. ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ

ਧਾ

ਰਾ 363 ਦਾ ਏ ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ। ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ
ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਧਾਰਾ 363 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੰਗ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ
ਉਪਾਅ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਮਾਪ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ. ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ
ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਸੀ ਨੈਰੋ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ
ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਡੀ
ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ ੩੬੩ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਲਖੀਵਾਲਾ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

… … …

138. ਧਾਰਾ 366 (22) ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ
ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ: ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ. ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਇਕ੍ਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇ੍ਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ
ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

… … …

143. ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ: ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਆਰਟੀਕਲ 291 ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਧਾਰਾ 291 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ
ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ
ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕੇ.ਐਸ. ਹੇਗੜੇ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"209. ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਕਿਸੇ ਸੰਧੀ, ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਧੀ, ਸਮਝੌਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ, ਸਨਾਦ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

210. ਧਾਰਾ 362 ਅਤੇ 363 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪੇਪਰ ਪੈਰਾ 240 (ਪੰਨਾ 125 ਤੇ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਗਾਰੰਟੀਆਂ।—ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਨਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਤਹਿਤ ਗਰੰਟੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਲ ਪਲੇਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਤੱਕ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਛੋਟ। ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਹਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਕ੍ਰਾਊਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਆਮ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੋਵੇਗਾ ਸਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਨਿਆਂਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 363 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱ
ਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਝੌਂਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ
ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਧਾਨ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਾਨਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 362 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,
ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅੰਗ
ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਸੀ ਸ਼ਾਸਕ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।

… … …

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਸਮਝੌਂਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 363 ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਈ ਸਮਝੌਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਾਰੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ
ਧਾਰਾ 363। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਸਮਝੌਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਆਦਿ।

ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 366 (22) ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਸਲ ਦਾਇਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਧਾਰਾ ੩੬੩ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਾਵਰ
ਇਹ ਸਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ

ਧਾਰਾ 363 ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੂਜੇ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 363 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਾਦ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

85. ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਧਾਰਾ 291 ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 126 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 362 ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 291 ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਖੁਦ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ, ਧਾਰਾ 362 ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ

ਇਹ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਭਰੋਸਿਆਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 362 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸਰੋਤ ਧਾਰਾ 362 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੱਦ ਤੱਕ

ਹੇਠ ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਭਰੋਸਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਸਰੋਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਪ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ.

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ

ਨਾਲ ਹੀ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ

ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਵਜੋਂ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

<u>ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>

ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਏ; ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਟੀਕਲ 363ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 366 (22) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ
ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਨੇ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ 363 ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੀ
ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਲੇਖ
ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 366 (22) ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਸ਼ਾਸਕ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁਣ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ, ਪਹਿਲਾਂ
ਉਕਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਧਾਰਾ 291 ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਧਾਰਾ 362 ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਧਾਰਾ 291 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਰੰਟੀ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਵੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਕੂਚ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਮੈਸੂਰ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਘੁਨਾਥਰਾਓ ਗਣਪਤਰਾਓ 14 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ।
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"36. ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਪਾਂਡੀਅਨ, ਜੇ. ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ (24ਵੀਂ ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 1970 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ[12] ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

38. 14 ਮਈ, 1970 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (24ਵੀਂ ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 1970 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,

ਧਾਰਾ 291, 362 ਅਤੇ 366 (22) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਵਾਈ.ਬੀ. ਚਵਾਨ। ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।
ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

39. 2 ਸਤੰਬਰ 1970 ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਹੋਈ। ਪਰ 5 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿੱਲ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 368 ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬਹੁਮਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 ਦੀ ਧਾਰਾ (22) ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ
ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

40. ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ 12 ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 11 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (22) ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ
ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਥੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰੇ, ਜੇਜੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ
ਸਿੰਧੀਆ 12 ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"60. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 362 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ

ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

ਇਸ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ, ਏ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ."
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ: -

74. ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਧਾਰਣ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ

ਏ

ਕੀਕਰਣ ਅਤੇ "ਭਰੋਸਾ" ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਸਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ
ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਸ, ਨਿੱਜੀ ਡੀ
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਅਤੇ
ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਗਰਿਕ ਵਾਂਗ ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਸਨ; ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਹਾਦਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

75. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਸਿਰਫ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ. ਦਰਅਸਲ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ
ਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਐਫ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ
ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਸਮੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਆਮ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਰੋਤ
ਕੇਵਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਹੀ ਵਗਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 'ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ' ਜਾਂ 'ਯਕੀਨੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਥਿਰ ਹੈ.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

... ...

91. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਨਮਾਨ ਆਦਿ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ। 1967 ਵਿੱਚ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਨੀਅਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1970 ਵਿੱਚ 24ਵੀਂ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨਾ। ਪਰ ਬਿੱਲ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬਹੁਮਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਮਿਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਧਵ ਰਾਓ 12 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਸ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਣਗੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪ੍ਰਸੰਗ, ਉਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੋਲੀ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ. ਸੋਰਾਬਜੀ, ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ 26ਵੀਂ ਸੋਧ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਸੋਧ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 363-ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 366 ਦੀ ਧਾਰਾ (22) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਟਾਏ ਗਏ ਆਰਟੀਕਲ ਅਤੇ ਅਣਸੋਧੇ ਆਰਟੀਕਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟੀ ਸ਼ੁਦਾ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ 363 ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਧੀਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। 26ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸੋਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

… … …

ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਅਤੇ ਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ
ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਸਾਡੇ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਇਹ ੀ ਰਾਏ ਹੈ
ਸੰਸਦ ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ
ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ। ਧਾਰਾ 291 ਬੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਪਰਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਨਮਾਨਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ

ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ

ਅਤੇ ਧਾਰਾ 362, ਧਾਰਾ 363-ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (22) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ
ਧਾਰਾ 366 ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਜਾਂ 19 (ਜੀ) [ਐਸਆਈਸੀ 19 (1) (ਐਫ)] ਨੂੰ ਠੇਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ। 26ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਆਰਥਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ

ਸੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਰੂਪ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਕੀ ਹੈ?
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਧਾਰਾ ੩੮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਡੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸੰਵਿਧਾਨ[ਸੋਧੋ] ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬਹਿਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ।
ਮੋਹਨ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ
ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

151. ਆਰਟੀਕਲ 291 ਅਤੇ 362 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਗਰੰਟੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਨੀਤੀਗਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ
ਇਸ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 291 ਜਾਂ 362 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ
ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਲਗ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਜ਼ੀ ਰੂਪ, ਆਦਿ।

152. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਈਆਂ ਸੰਧੀਆਂ/ਸਮਝੌਤੇ/ਆਦਿ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ। ਕੋਈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 363 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ

26ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਜੋਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਹ ਗਰੰਟੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਪਰਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ 1972 ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ
1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੌਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੈਰਾ ੧੯ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਡੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ "ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ"
ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੁਰੰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਿਵੀ ਪਰਸ ਦਾ ਸਰੋਤ, ਅਰਥਾਤ, ਆਰਟੀਕਲ
291 ਨੂੰ ਹੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 362 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ ੩੬੨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ "ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ" ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰੋਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਧਾਰਾ 362 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਅਜੇ ਵੀ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਲ 'ਤੇ
ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਾਭ ਅਜੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ
ਹੱਦ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ੧੯੭੨ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨੇ "ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਗਰੰਟੀਆਂ ਦਾ "ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ" ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਧਾਰਾ
362 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪੇਪਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ,
ਬੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ

ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਗਰੰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ;) ਕਿ ਕੁਝ ਰਕਮ ਪ੍ਰੀਵੀ ਪਰਸ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ; () ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ;) ਗੱਦੀ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ
ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ v) ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਪਲਬਧ ਰਹੇਗਾ.

ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਤੱਤ () ਅਤੇ (v) ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਤੱਤ () ਅਤੇ () ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਦਾ ਦਾਇਰਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੱਦੀ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ

ਈ
ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਰਸਮੀ ਹਥਿਆਰ, ਜਾਂ ਸਰਪੇਕ, ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਗਹਿਣੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਹੈ
ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜੋ ਐਫ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ
"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗਹਿਣੇ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ" ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ "ਵਾਰਸਲੂਮ" ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਤੱਤ () ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਗੱਦੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਤਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ
ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਚਾਰ ਤੱਤ ਆਰਟੀਕਲ V, V, V ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ V. ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਭਰੋਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ (ਬੀ) ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੰਦਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਵੀ ਸੀ, ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਬੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਆਰਟੀਕਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਾਸਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

94. ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਾਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਰਹੇ।

ਈ] <u>ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਸਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ</u>

95. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਥੀਰਾ ਥਿਰੁਨਲ ਬਲਰਾਮ ਵਰਮਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਦੀ ਮੌਤ 19.07.1991 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ।

96. ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉਕਤ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਧਾਰਾ 366 (22) ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਹੀਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ ੧ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੰਟਰਵੇਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ

ਭਾਗ 1 ਦਾ ਅਧਿਆਇ ਤੀਜਾ, ਧਾਰਾ 366 (22) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਏ
ਸ਼ਾਸਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬੀ ਨੂੰ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੇਬੈਤ ਦਾ ਦਫਤਰ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰੁਤਬੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਸੀ ਵਿੱਚ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ
ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ.

ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 72 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 1991 ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੈਬੈਟਿੰਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਰਜੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਰਾਜ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਲਾਗੂ ਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10.08.1947 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਰੇਵਥਿਆਨਲ ੧੩ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ
ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਨੇ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 366 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ (22) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਜੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ਾਸਕ"
ਕੇਵਲ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਵੀਰ ਚੰਦਰ ਭੰਜ ਦੇਵ ਕਾਕਤੀਆ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 55 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

55 (1961) 2 501

"... ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ..."

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਣੀ ਰਤਨ ਪ੍ਰੋਵਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 56 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"... ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 366 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ
ਆਰਟੀਕਲ 366 (22) ਦੁਆਰਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਜਾਂ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ. ..."

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 (22) ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਾਸਕ' ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 363 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਨਾਲ
ਧਾਰਾ 291 ਅਤੇ 362 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ, ਧਾਰਾ 366 (22) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਾਸਕ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਕਲਪ
ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਹਵਾਲਾ ਧਾਰਾ 363 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਬੀ। ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ
ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ।

ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 15, 62 ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ "ਉਚਿਤ ਸਨਮਾਨ" ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ", ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ "ਕੋਚੀਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ", ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ। ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 15, 62 ਅਤੇ ਚੈਪਟਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ V ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

---

56 (1964) 6 301

ਪਿਛਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਆਰਟੀਕਲ ਅੱਠਵੀਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਹੁਣ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ 'ਬੀ' ਵਿਚ ਵੀ
V, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ
ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ।
ਇਹ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਲਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ
ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਨੂੰ
ਉਸੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਵੀ
"
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ,
ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ। ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਰਟੀਕਲ V ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,
ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ, ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਡੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੇ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ਾਸਕ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਈ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਾਧਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਸੀ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਜਾਂ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣ ਦਾ
ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤਕ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ
ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਸੀ.ਜੇ. ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾਹ ਨੇ ਐਫ ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 53 ਅਤੇ 7257 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਧਾਰਾ 366 (22) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ
ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ
ਸੀ।
ਸਿਧਾਂਤ ਪਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਨ. ਉਹ ਹੈ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੌਕਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ
ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

---

57 ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 84 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

103. ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਅਣਗਿਣਤ ਅਸੁਵਿਧਾ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਬੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਤੀਜਾ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਟੁੱਟ
ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਆਇ ਅਰਥਹੀਣ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਰਵਗ
ਸੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਜਿਸ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਦੇਵਸਵੋਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀਪਣ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ
ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ। ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜਣਨਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੀ
ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਕੁਝ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦੋ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਪੈਲੇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਲਫਨਾਮੇ 1991 ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਗ੍ਰਿੰਡਲੇਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇਟਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬੰਬਈ 58 ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਬੰਧੂ ਗੁਪਤਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।[59]

ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਜੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਆਮ ਘਟਨਾ ਜੁੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

---

58 (1969) 1 541 ਪੈਰਾ 5
59 (1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 565 ਪੈਰਾ 9

ਮੰਦਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡਵਰਾਗ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਏ
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਟ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਤੁਾਂ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ[ਸੋਧੋ] ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 72 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿੱਚ
ਕੱਚੀ ਲਾਲ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਆਸ਼ਰਮ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਅੰਨਾ ਖੇਤਰ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਰਿਦੁਆਰ 60, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੱਟਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਡੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ । ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜੋ
ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

20. ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"29. ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ- ਜੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ
ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਯੋਗ ਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ ੨੯ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 113, ਪੈਰਾ 12 ਤੇ) "ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਬਲਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

---

60 (2017) 16 ਐਸਸੀਸੀ 418

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ 61. ਹੈਲਸਬਰੀ ਜ਼ ਲਾਅ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ 62 ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ ੨੯ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਰਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ

ਧੋਖਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਵਾਰਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ
ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ:

"272. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਐਸਚੀਟ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾ ਹੋਣ
ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਸਚੀਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆ ਸਕੇ। ਦੇ ਅੰਦਰ
ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ।
ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਮਰਹੂਮ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇਸ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ ਕਿ
ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆ ਸਕੇ।

... ...

ਰਾਮਬੀਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਦਾਸ 64 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ
ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਟੈਗੋਰ ਕਾਨੂੰਨ
ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਣ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ

---

61 1992 ਸੁਪ (3) ਐਸਸੀਸੀ 108
62 ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਭਾਗ 17, ਪੈਰਾ 1439
63 (1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 118
64 (1997) 4 102

ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: (ਰਾਮਬੀਰ ਦਾਸ ਕੇਸ 64, ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 105, ਏ
ਪੈਰਾ 3)

"3. … 'ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਮ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਜੇ ਇਹ ਸੰਸਥਾਪਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਬੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਲਾਈਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਬੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 106, ਪੈਰਾ 3)

ਸੀ

“3. … "ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਥਾਪਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੰਤਮ ਬਦਲਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ੈਬੈਟਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਪਰ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡ੍ਰੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।
ਸੰਪੰਨ ਜਾਇਦਾਦ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਡੈਬਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੈਬੈਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਐਸਚੀਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਇਦਾਦ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਰਾਜ ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ

ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 29 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ "ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਵੇਗਾ
ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ।"

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਗਣਿਤ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਦਾਨ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਸਥਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਛੇ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਤਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ 43 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਬੀ.ਕੇ.
ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ., ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. ਪੰਨਾ 609, ਐ
ਚ ਪੈਰਾ 9)

"9. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਦਲੀਲਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਠਾਕਰਦਵਾੜਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਹੰਤਸ਼ਿਪ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ
ਟ੍ਰਸਟਿਡ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੋਵੇ
ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ (ਰੋਂਦਾ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਚਤਰ ਪੁਰੀ 44, ਪੰਨਾ 105 ਤੇ ਆਈਏ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: (ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਪੀਸੀ)
'... ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੌਣ ਮੋਹੰਤ ਵਜੋਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਇਹ।

ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

... ...

25. ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਠੋਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ. ਐਸਚੀਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਆਦਰਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸਿਰਲੇਖ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ

ਵਿਵਾਦ ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਏ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ
ਇਹ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਜਾਵੇ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਹੈ
ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ 45 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਸਿਰਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਥੀਰਾ ਥਿਰੁਨਲ ਬਲਰਾਮ ਵਰਮਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੈਬੈਤਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ; ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਕਿ ਡੀ
ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਬੈਟਸ਼ਿਪ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ
2011 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 12361 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਨੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਸੀ।

ਬਾਲਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮਹਾ ਸ਼ੰਕਰ ਭੱਟਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੈਰਿਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 23 ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਾਲਿਕਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਇਆ
ਕਿ ਸਨਾਦ ਨੰਬਰ 19 ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਧੀਆ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ
1860 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਧਾਂਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

19. ਮੰਦਰ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ, ਜਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਧਾਰਮਿਕ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਾਲੀ ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਵਰਗ। ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਬੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ । ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਆਂ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਬੋਝ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਕਾਦਮਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਪੂਜਕ ਹਨ।
ਸਮਰਪਣ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਜਨਤਕ ਚਰਿੱਤਰ; ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟ; ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਰਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਿਭਿੰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੰਦਰ ਦਾ ਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਮਾਂ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਮੁੱਖੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਹਨ। ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਨਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

21. ਜਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਬਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਿੱਚ

ਜਨਤਕ ਡੈਬਿਊਟਰ ਜਾਂ ਐਂਡੋਮੈਂਟ, ਸਮਰਪਣ ਜਨਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ. ਪਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਨਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸ਼ਿੱਟਾ ਕੱਢੋ ਕਿ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਟਰੱਸਟ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ
ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਸਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਜੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ

ਜ

ਨਤਕ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਲਈ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ. ਦੀ ਉਤਪਤੀ
ਮੰਦਰ, ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਾਬਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮੂਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।
ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੰਦਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਪੂਜਕ ਹਨ। ਇਹ ਈ ਵੀ ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ
ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ।

ਦੀਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 22 ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠੇ ਉਹ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ
(ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ V ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ
ਐਕਟ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੩ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਪ ਚੰਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।

109. ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (26ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1971 ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮੌਤ ਵਰਗੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ।

1] <u>ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ</u>

1) ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ 12 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇ ਪੈਰਾ 77 ਵਿੱਚ, ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੰਟੀਆਂ ਹਨ, ਧਾਰਾ 362 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 362 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ
ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਘੁਨਾਥਰਾਓ ਗਣਪਤਰਾਓ ੧੪ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ੬੦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ੧੨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਸੀ
ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ 12 ਅਤੇ ਰਘੁਨਾਥਰਾਓ ਗਣਪਤਰਾਓ 14 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ
ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਗੜੇ, ਜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਦੋ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਵਿਵਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ "ਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਪੁਆਇੰਟ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਸਨ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦਾ "ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੩ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਅਲਵਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਦੇ ਕਰਨਲ ਹਿਜ਼ ਹਾਈਨੇਸ ਸਵਾਈ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ।[16] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਲਵਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਕੱਤਰੇਤ

ਬੀ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਦੌਲਤ ਖਾਨਾ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਵਿਮਾਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਤਿੰਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
ਸ਼ਾਸ਼ਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਮਾਪੇ" ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ
14.09.1949 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਸਮੇਤ ਸੰਚਾਰ,
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀ ਨੂੰ ਬਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

20. ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 14 ਸਤੰਬਰ, 1949 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸਮਝੌਤਾ, ਇਹ ਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ
ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ
ਰਾਜਸਥਾਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।
ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਲੇਖ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਮਾਪੇ" ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ
ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਸਮਝੌਤਾ ਲੇਖ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਜੀ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 14 ਸਤੰਬਰ, 1949 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮਝੌਤਾ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ
ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ

ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਮਝੌਤਾ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ
ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਖਲਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

] <u>ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1) ਅਤੇ 26 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ</u>

) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵੇਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥਪੂਰਨ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ।

() ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਦੀਪਕ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਉਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਦਿੱਤਿਆ ਅਤੇ "ਪਦਮਨਾਭਦਾਸਾ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵਾਲ
ਕੀ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ "ਪਰਸ਼ੁਰਾਮ ਪਧਾਤੀ" ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

) ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਰੂਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ
ਕਿਸੇ ਪਛਾਣਯੋਗ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਮੰਦਿਰ ਇੱਕ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

v) ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

110. ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਰਸਤਾ" ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ

ਬੀ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਖੋਜ ਆਦਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਲਰਾਂ ਲਈ, ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਜੀਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਨੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 44 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਰਾਜ ਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪੈਰਾ 47 ਡੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇੱਥੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ, ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇ;
ਹੋਰ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰ () ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਹਨ; () ਮੁੱਖ
ਮੰਦਰ ਦਾ ਥੰਤਰੀ; () ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ; ਅਤੇ
(v) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂਬਰ। ਨੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟਰੱਸਟੀ ਭਾਵ ਮੰਦਰ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਸ਼ੈਬੈਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ
ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂਵਾਯੂਰ ਦੇਵਸਵੋਮ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਡਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਪਦਮਨਾਭਦਾਸ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ
ਥਾਂਤਰੀ; ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਛੇ ਮੈਂਬਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ
ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ.

111. ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

02.05.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਖੋਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋ ਨਿਰੀਖਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ.

21.07.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ, ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਸੁਰੱਖਿਆ।

ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਮੇਟੀ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

( ) ਮਿਤੀ 13.02.2013 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ।

11.12.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਢਾਂਚਾਗਤ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡੀ ਬਹਾਲੀ।
ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ 24.04.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮਿਤੀ 09.05.2017 ਅਤੇ 04.07.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਭਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਲਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਲੋੜੀਂਦਾ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

112. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:-

ਮਿਤੀ 05.01.2018 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕੁਝ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।
ਪੂਰਬੀ ਨਾਡਾ, ਉੱਤਰੀ ਗੇਟ ਅਤੇ ਉਤਸਵ ਮਾਡੋਮ 'ਤੇ ਢਾਂਚੇ
ਇਮਾਰਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਜਾਂ ਰਹੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਉਕਤ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮਿਤੀ 01.01.2020 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
04.01.2019 ਤੋਂ 20.12.2019 ਤੱਕ ਮੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵੱਲੋਂ 'ਕਨਿੱਕਾ' ਵਿੱਚ 5,68,96,260/- ਰੁਪਏ (ਪੰਜ ਕਰੋੜ 68 ਲੱਖ 90 ਰੁਪਏ) ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਸਿਰਫ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ)।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੀ ਜੱਜ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ 27.05.2020 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ 13.06.2017 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 04.07.2017 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੇ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਿਮਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਸੇਵਾ (ਆਈਏ ਅਤੇ ਏਐਸ) ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਨਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਈਆਂ
ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਡੀ ਦੇ
ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ

ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਤਾਂ ਬਜਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

... ...

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਆਈਏਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 18.09.2017
ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ:-

() ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਡੀਟਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਡੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਡਿਟ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਏ ਅਤੇ ਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ

ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋ ਗੈਰ-ਆਈਏ ਅਤੇ ਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਆਈਏ ਅਤੇ ਏਐਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ।

ਹੁਣ ਤੱਕ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਡਿਟ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਆਈਏ ਅਤੇ ਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼
ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ:

ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ।

"ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ" ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ।

ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

ਈ () "ਟਰੱਸਟੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ ਜੋ "ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗੀ"।

() ਸਾਰੇ ਨੀਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ, ਟਰੱਸਟੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਐਫ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ।

ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਝਾਵਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਂ ਸ਼ੈਬੈਟਸ਼ਿਪ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਹੈ।
ਜੀ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹਨ।
ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿਆਪਕ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀਸੀਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਏ
ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ
ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ
ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਵਜੋਂ ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ,

ਬੀ

ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਹੋਣਗੇ
ਕਮੇਟੀ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹਨ।
ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਡੀ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪੈਰਾ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਾਰ ਹਫਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਾ ਉਚਿਤ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ
ਨੋਟ ਦਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ।

ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਹਫਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦੋਵੇਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ 'ਤੇ,
ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ
24.04.2014 ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਨੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ" ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਜੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ।
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਟੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਾਇਨਾਤ ਬੀ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਪਰ ਖਰਚੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਇਸਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਮੰਦਰ ਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ, ਅਤੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ:-

ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ।

ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਕਰੋ ਡੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਥੰਤਰੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਥਾਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਚੀਫ ਥੰਥਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ। ਦਾ ਅਹੁਦਾ
ਚੀਫ ਥੰਥਰੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਗੇ
ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 44 ਵਿੱਚ।

ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਗਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ:

() ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ
ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਰਗੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ
ਕਮੇਟੀ ਉਚਿਤ ਸਮਝਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਾਜਬ ਰਿਟਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ
ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ.

ਮੰਦਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ
ਜਿਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਡਿਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਆਡਿਟ ਨਾਮਵਰ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਲਾਹਕਾਰ
ਬੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹੋਰ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਵੀ।

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਕਲਾਰਾ ਬੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 27.11.2014 ਅਤੇ 04.07.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲਾਰਾ ਬੀ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਲਾਰਾ ਬੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ
ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰੋ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਨ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਸ਼੍ਰੀਕੋਵਿਲ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਦਸੰਬਰ, 2020 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫਤੇ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਲੀ ਰਿਪੋਰਟ 31.03.2021 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਆਡਿਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ।

117. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜੀ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

118. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2011 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 518 ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਤੰਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਦਮਨਾਭ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਕਟਾਈ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.....

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ
ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2019 ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 493 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੰਦਰ ਗਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਮੰਦਰ ਗਾਰਡ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ
ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਸੁਝਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਵੀ ਹਾਂ
ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

